

El Rec Clar

Núm. 10

REVISTA DE VIDRERES

JULIOL 2000

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants.....	670 06 77 40
Oficina Vigilants.....	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya.....	112
Oficines Municipals.....	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals.....	972 85 00 50
Jutjat de Pau.....	972 85 18 70
Assistent Social.....	972 85 01 70
Llar d'Infants.....	972 85 09 17
Biblioteca.....	972 85 12 85
Centre Cultural.....	972 87 50 85
Llar dels Jubilats.....	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària.....	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle.....	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle.....	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu.....	972 85 08 08
Piscina Municipal.....	972 85 00 27
IES.....	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic).....	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines).....	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra.....	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners.....	972 84 27 57
Fax Comissaria.....	972 84 22 01
Informació ciutadana.....	012
Bombers.....	085
Bombers Maçanet de la Selva.....	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres.....	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners.....	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva.....	972 85 85 00
Correus i Telègrafs.....	972 85 11 33
Horari: dilluns a divendres, de 8h30' a 14h 30' dissabtes de 9h30' a 13h	
Farmàcia.....	972 85 05 75
Rectoria.....	972 85 00 61
Consell Comarcal.....	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació).....	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 21 61
Fax Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 08 04
Enher (avaries).....	900-77 00 77
Protectora animals (Tossa de Mar).....	972 34 20 30
Veterinari (consultes privades).....	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
Fills R. Mas.....	972 85 04 25
SARFA.....	972 85 01 57
Taxi - Pedro Cueto.....	972 85 10 52
Taxi - Rafael Vico.....	972 85 11 39
Mòbil Rafael Vico.....	609 31 69 32

Horaris de serveis

Oficines municipals

Del 15 de juny al 15 de setembre
De dilluns a divendres, de 3/4 de 8 del matí a 3 de la tarda.
Dissabtes, tancat (fins al dissabte 16 de setembre).

Alcaldia (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.
Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)

Dimarts, de 8 a 9 del vespre (hivern).
Dimarts, de 9 a 10 del vespre (estiu) i hores convingudes.

Medi ambient i medi natural (Pere Parer i Tarrés)

Dissabtes, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Governació i personal (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

Sanitat i serveis socials (Martirià Serra i Roca)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

Esports, entitats i joventut (Manel Her-moso i Lendinez)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic, i Jordi Llinàs i Joana, arquitecte tècnic, inspector d'obres)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

Serveis socials (Maite Boldú, treballadora social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Dijous, divendres i dissabtes, de 10 del matí a 1 de la tarda.

Dimarts, dimecres, dijous i divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet

Juliol

Dissabte 1, Diumenge 2.....	Altimir
Dilluns 3.....	Riera
Dimarts 4.....	Altimir
Dimecres 5.....	Moré
Dijous 6.....	Masó
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9.....	Moré
Dilluns 10.....	Riera
Dimarts 11.....	Altimir
Dimecres 12.....	Moré
Dijous 13, Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16	Masó
Dilluns 17.....	Riera
Dimarts 18.....	Altimir
Dimecres 19.....	Moré
Dijous 20.....	Masó
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23.....	Altimir
Dilluns 24.....	Riera
Dimarts 25.....	Altimir
Dimecres 26.....	Moré
Dijous 27.....	Masó
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30.....	Moré
Dilluns 31.....	Riera

Agost

Dimarts 1.....	Altimir
Dimecres 2.....	Moré
Dijous 3.....	Masó
Divendres 4, Dissabte 5, Diumenge 6, Dilluns 7.....	Riera
Dimarts 8.....	Altimir
Dimecres 9.....	Moré
Dijous 10.....	Masó
Divendres 11, Dissabte 12, Diumenge 13.....	Altimir
Dilluns 14.....	Riera
Dimarts 15 (Festiu).....	Masó
Dimecres 16.....	Moré
Dijous 17.....	Masó
Divendres 18, Dissabte 19, Diumenge 20.....	Moré
Dilluns 21.....	Riera
Dimarts 22.....	Altimir
Dimecres 23.....	Moré
Dijous 24, Divendres 25, Dissabte 26, Diumenge 27	Masó
Dilluns 28.....	Riera
Dimarts 29.....	Altimir
Dimecres 30.....	Moré
Dijous 31.....	Masó

Setembre

Divendres 1, Dissabte 2, Diumenge 3.....	Altimir
Dilluns 4.....	Riera
Dimarts 5.....	Altimir
Dimecres 6.....	Moré
Dijous 7.....	Masó
Divendres 8, Dissabte 9, Diumenge 10, Dilluns 11 (Festiu).....	Moré
Dimarts 12.....	Altimir
Dimecres 13.....	Moré
Dijous 14.....	Masó
Divendres 15, Dissabte 16, Diumenge 17, Dilluns 18	Riera
Dimarts 19.....	Altimir
Dimecres 20.....	Moré
Dijous 21.....	Masó
Divendres 22, Dissabte 23, Diumenge 24.....	Altimir
Dilluns 25.....	Riera
Dimarts 26.....	Altimir
Dimecres 27.....	Moré
Dijous 28.....	Masó
Divendres 29, Dissabte 30.....	Moré

Les farmàcies estan obertes tots els dissabtes al matí, a part dels horaris normals de dilluns a divendres.

Maçanet de la Selva, Riudarenes, Sils, Vidreres: Servei d'Urgències diürn i nocturn de 9'30 a 9'30 del dia següent, amb guàrdies localitzades.

Maçanet de la Selva, Farmàcia Riera: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

Riudarenes, Farmàcia Masó: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

Sils, Farmàcia Altimir: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38
Vidreres, Farmàcia Moré: Pau Casals, 22 - 972 85 05 75

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Parlem de.....	4 - 6
Parlem amb.....	7
Des de la Casa de Vila.....	8 - 9
Llar de jubilats.....	10
Anem a estudi.....	11 - 15
Cultura.....	16 - 17
Centre cultural.....	18
Medi ambient.....	19
Actualitat.....	20 - 22
Opinió.....	23
Esports.....	24 - 28
Curar-se en salut.....	29
El viatge.....	30 - 32
Fem una queixalada.....	33
Entreteniments.....	35

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Batre com abans (Foto: Estudi Albert)

amb la col.laboració de

Diputació
de Girona

Ja hem votat

Cada vegada més es constata en la nostra societat -tal hi fa si parlem de l'estat, de la nació o del poble- una apatia més gran davant dels petits o grans problemes que ens afecten amb major o menor intensitat. Després d'anys de lluita al carrer, a la premsa, als locals tancats i ben vigilats de l'època de la dictadura, sembla que tots plegats ens hem posat d'acord que la nostra única obligació perquè tot funcioni és anar a votar quan ens criden -cert que molts ni tan sols es prenen la molèstia de donar el seu vot-. Ja hem elegit o han elegit aquells que tenen la total i plena responsabilitat de fer que les coses marxin com han d'anar. L'Ajuntament, i parlem concretament del nostre petit món municipal, és el que ha de fer i desfer, organitzar, planificar... com si els elegits fossin déus intocables, com si totes les seves actuacions estiguessin beneïdes ja per endavant. Heu vist gaires vegades alguna crítica, protesta o elogi de la gent del carrer apareguts a la nostra revista El Rec Clar, a part del que poden escriure els col.laboradors habituals? Què vol dir, que estem d'acord en tot el que es fa, o que l'apatia ja és tan gran que no tenim ni esma per dir-hi la nostra? Perquè a nivell de carrer, de bar o perruqueria se'n fan de crítiques, ja ho sabeu. Però gairebé mai no arriben a l'opinió pública. Quants errors es podrien evitar si tots plegats participéssim més en la vida política i social dels nostres pobles. Això per una banda, però per l'altra, quantes coses es podrien fer, quantes activitats podríem dur a terme si tots plegats fóssim conscients que un poble no és només un grup de regidors i un alcalde (govern i oposició) que tenen el mandat de les urnes per anar al davant sinó també una societat civil que hi ha de posar el coll perquè les coses funcionin, perquè se'n creïn de noves, perquè s'aturin a temps els disbarats, perquè millori la qualitat de vida.

La generació que va lluitar durant el franquisme potser està una mica cansada - i sort d'ells, encara, que són els que més aguanten-, però la gent que ha nascut amb la democràcia sembla com si se sentís alliberada de responsabilitats, amb totes les excepcions del món, és clar. Els mecanismes ja funcionen i no cal complicar-se la vida, diuen molts d'ells. O bé afirmen que no val la pena lluitar perquè no serveix per a res. No hi estem d'acord i esperem i desitgem que la societat civil es desperti i torni a ocupar el seu lloc. Que no té altre nom que participar, participar, participar.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

50 anys de la RAM a Vidreres

Parlar de La Lactaria (la RAM com tothom la coneix), és parlar de la història recent de Vidreres (1953-2000). La principal empresa del poble, que havia arribat a tenir prop de 300 treballadors, ha estat viscuda intensament per molts vidrerencs i va representar un important esdeveniment per a l'economia local basat en petites explotacions agrícoles, ramaderes i forestals. En els primers anys es treballava molt dur, 12 hores diàries, no hi havia festius. La recollida potser encara era més feixuga, amb cantines de 25 litres, carregar-les al camió, descarregar-les, buidar-les,... tant si feia fred, com calor, com si plovia, es recollia a pagès diàriament. Però molts d'aquells vidrerencs ja acostumats a les feines del bosc o del camp s'hi varen adaptar ràpidament. També hi va haver personal, potser més jove, que es va iniciar i preparar dintre l'empresa.

Amb el temps les condicions van anar millorant. Al principi les caixes eren de fusta, després metàl·liques, més tard de plàstic i per últim de cartró, mentre que en els envasos el bric va substituir el vidre.

L'any 1944 La Lactaria no arribava a envasar mil litres diaris i al 1986 envasava 24.000 litres per hora.

Com a reconeixement als empleats que complien 25 anys de servei, l'empresa va instaurar el costum d'entregar un rellotge d'or amb el nom del treballador gravat. Val a dir que són molts els vidrerencs que guarden amb gran estima aquest record.

A partir de l'entrada en funcionament de la fàbrica de Vidreres l'any 1953 la RAM es va anar extenent arreu de Catalunya, l'any 1960 es va construir una gran fàbrica a Barcelona i la dècada dels 70 l'expansió va ser a tot l'Estat. Més tard va passar a mans de l'Institut Nacional d'Indústria (INI), després de Tabacalera i més recentment de LEYMA de Galícia i PULEVA de Granada, fins que deixa de ser RAM el primer d'abril del 2000, quan passa a ser propietat de la Corporación Alimentaria Peñasanta (CAPSA).

Els anys 80, amb una reestructuració empresarial, es va anar centralitzant la producció i es varen anar tancant algunes fàbriques: Madrid, Grañén (Osca), Figueres, Barcelona,...

Cronologia

- 1941.- Un home d'empresa, Fernando Moragas (soci de Granges la Catalana) funda a Sils el que més tard seria LESA.
- 1944.- Entraven a la planta 750 litres diaris de llet de promig anual.
- 1946.- A finals d'aquest any es va passar als 1.000 litres, quantitat que no va augmentar fins a finals dels 50, quan es va doblar la producció.
- 1948.- Durant aquests anys treballaven a l'empresa tres persones.
- 1949.- S'incorpora Enric Mercadal i es comença a embotellar llet a Sils. Les primeres ampolles es varen

enviar a través de Granges la Catalana. S'embotellaven "Catalana", "Cremel" i "Lar", marques comercials d'aquella època.

- 1951.- Es varen arribar a recollir 4.000 litres diaris.
- 1952.- L'edifici de Sils es fa petit. Es proposa l'entrada de capital amb nous socis.
- 1953.- Es posa en marxa la nova planta de Vidreres. La fusió de la societat Moragas i Cia i Granges la Catalana es transforma en S.A.
- 1955.- La Lactaria absorbeix l'empresa Admetlla, S.A. de Balaguer, que aporta la marca RAM, inicials del seu propietari i fundador Ricardo Admetlla Montaña.
- 1956.- S'amplia la zona de recollida a la Selva, el Gironès i el Baix Empordà. S'obre la primera delegació a Barcelona, Arc de Triomf. La fàbrica de Vidreres elabora llet, cacau i orxata.
- 1957.- El 26 de febrer, el governador civil de Girona nomena alcalde de Vidreres a Ramón Gorbs i Massana (l'any 1960 al cens hi constaven 1.845 vidrerencs).
- 1958.- Es fa necessària l'ampliació de la fàbrica. Entre empleats i transportistes ja superen les 130 persones.
- 1959.- L'estiu d'aquest any es varen haver de retallar les comandes dels distribuïdors (un exemple: a Tossa es venien gastant a l'hivern una mitjana de 30 caixes de llet a la setmana i a l'estiu es passava a més de 100 diàries).
- 1960.- Es construeix una gran fàbrica al carrer Llull de Barcelona i es comercialitzen tota classe de derivats. Hi treballen 600 persones i té una flota de 40 camions per repartir.
- 1961.- S'instal·la la seu central a Barcelona. La marca RAM ja és líder indiscutible del mercat estatal.
- 1963.- L'1 de maig, amb una ampliació de la zona de recollida a l'Alt Empordà i la Garrotxa, comença a funcionar la planta de Figueres i s'envia el sobrant a Vidreres (en 10 anys, a Figueres es passa de no recollir cap litre a recollir-ne 60.000 diaris).
- 1964.- Fins aquest any la llet es recollia amb cantines de 25 litres.
- 1965.- S'envien a França dues carrosseries Barreiros per muntar-hi cubes d'acer inoxidable isotèrmiques.
- 1966.- La Lactaria és la primera empresa de l'Estat en implantar la recollida amb cubes. Les dues primeres es destinen a Vidreres i Figueres, on la producció litres-any-ramader és la més alta de l'Estat i de més alta qualitat.
- 1967.- Es construeix una nova fàbrica a Grañén (Osca). S'instal·la un ordinador electrònic per a tot el grup i comença l'expansió de l'empresa a tot l'Estat.
- 1969.- La Lactaria absorbeix Transports de Sils. La plantilla de Vidreres supera les 210 persones, sense comptar el nombrós personal que hi treballa temporalment.
- 1970.- LESA absorbeix Montaña ONA de Bilbao i Central Lechera de Madrid.

Les cantines de 25 litres que es van utilitzar per recollir la llet fins a l'any 1964.

La flota de camions que la dècada dels 60 s'utilitzaven per al repartiment de la llet.

Empleats de la RAM col·locant les ampolles de llet en les caixes de fusta que s'utilitzaven al principi.

A l'esquerra:
Un grup d'empleades de la RAM davant de la fàbrica de Vidreres, que va entrar en funcionament el 1953.
Un dels camions que s'utilitzava per distribuir la llet l'any 1958.

El 15 de març de 1985, l'aleshores secretari general de CC.OO., Marcelino Camacho, va visitar la planta de Vidreres acompanyat de directius i membres del Comitè d'Empresa.

- 1971.- L'aleshores director de RAM Lluís Stoka és nomenat alcalde de Vidreres (aquell any el cens era de 2.677 veïns). La Lactaria absorbeix Central Lechera Vizcaïna i Central Riojana.
- 1974.- El juny d'aquest any, per motivacions polítiques, l'INI es queda amb la majoria del capital social.
- 1975.- El 12 de juliol d'aquest any s'inauguren a Vidreres les noves instal·lacions d'envasat amb bric, un acte que compta amb l'assistència del llavors president del consell d'administració Fernando Abril Martorell, que més tard seria vicepresident del Govern Estatal.
- 1976.- Continua el creixement del grup LESA, amb la incorporació de la fàbrica de Sevilla, Industrias Làctees de Lugo i Cooperativa SAM de Renedo (Santander).
- 1980.- Aquest any entren a la fàbrica de Vidreres 40 milions de litres de llet de recollida pròpia.
- 1985.- L'aleshores secretari general de Comissions Obres (CC.OO.) Marcelino Camacho visita la fàbrica de Vidreres, on és rebut per directius i Comitè d'Empresa.
- 1986.- Desapareix la flota pròpia de camions i s'inicia la distribució a través d'autònoms i agència.
- 1987.- La recollida amb cubes passa a realitzar-la l'empresa Indústries Casellas de Vic. La forta tromba d'aigua que va caure a Vidreres el 3 d'octubre d'aquest any inunda totalment la fàbrica i es va tardar prop de dos mesos en tornar a envasar.
- 1988.- Surten de Vidreres els primers brics de llet vitamínada per a tot l'Estat. Les accions de LESA, amb una política de diversificació, passen a mans de Tabacalera.
- 1989.- Josep Tarrés Alucó és nomenat director de la planta.
- 1990.- Aquest any van entrar a fàbrica 45 milions de litres de llet de recollida pròpia, als quals s'han d'afegir les importants quantitats procedents del nord d'Espanya i França.
- 1991.- Tabacalera intenta vendre tot el grup LESA a la francesa UNL-IBERLAT, però tres mesos més tard la propietat retorna a Tabacalera.
- 1995.- La fàbrica de Vidreres passa a ser propietat del grup galleg LEYMA.
- 1998.- La planta obté el certificat ISO 9002 d'AENOR.
- 1999.- L'empresa PULEVA de Granada es queda amb les plantes del grup LESA. Fins aquesta data es comercialitzava la marca RAM.
- 2000.- L'1 d'abril l'empresa Corporación Alimentaria Peñasanta (CAPSA), propietària de la marca ATO i amb capital majoritari de Central Lechera Asturiana, es queda la planta de Vidreres i presenta un ambiciós projecte d'ampliació i modernització. ■

PERE PARER

(Fonts d'informació: Lactaria Española, S.A., Josep Aragay, Enric Barnada i Enriqueta Gispert, entre d'altres.)

Mari Cruz, infermera del CAP de Vidreres

Hola Mari Cruz, com estàs? Per començar, explica'ns com vas arribar a Vidreres?

Molt bé gràcies. Doncs mira, jo vaig néixer a Saragossa, ciutat on també vaig cursar els meus estudis d'infermeria. Un cop finalitzada la carrera, vaig estar treballant durant un període de quatre anys en un poble a prop de Calataiud, quatre anys a Borrassà i tres a pobles agregats prop de Figueres. Després d'aprovar les oposicions vaig decidir venir cap aquí a Vidreres i d'això ja fa 17 anys.

Quant temps fa que et dediques al món de la sanitat?

Ara farà 25 anys que em dedico a la sanitat, i estic molt contenta perquè he pogut portar a terme el que més m'agrada. La veritat és que penso que és una sort poder fer realment el que, professionalment, més et motiva. Per altra banda, fa molts anys que em dedico a aquesta professió i considero que poder treballar amb gent d'un poble no té res a veure amb treballar en un hospital. Crec que el tracte i el seguiment de cada pacient canvia molt i que el coneixement de la persona t'ajuda molt més a l'hora de fer la teva feina. Per això estic molt contenta de fer-la i en un poble com Vidreres. Això no vol dir que de vegades no hagi d'anar a l'hospital a fer cursats d'especialització, que són bàsics per no perdre la pràctica i estar al dia de la nova medicina. Has apreciat molts canvis al poble des de llavors fins ara?

Sí, i molts. Durant els primers anys a Vidreres jo vaig entrar com a practicant a diferència d'ara que ja som infermeres. Abans, quan jo anava a treballar als pobles, no hi havia cap metge enlloc i treballava pràcticament sola. Actualment les coses han canviat molt, amb la reforma, des de la introducció del CAP (Centre d'Atenció Primària), podem trobar ginecologia, pediatria, ... entre moltes altres branques de la medicina. Aquí a Vidreres l'equip mèdic el formem dos metges, una pediatra, tres infermeres, una llevadora, una ginecòloga, equip d'atenció continuada (urgències) i l'administrativa.

Ara es treballa molt més en equip, però tot i això considero que encara ens falta evolucionar en molts aspectes. Per exemple, veig que a Vidreres falta poder atendre més a les persones que cuiden gent malalta, poder ajudar-les d'alguna manera representaria un pas important en la infermeria.

La medicina evoluciona d'una manera impressionant i, per tant, has pogut viure progressos importants, quins en destacaries?

Per exemple, en les malalties cròniques s'ha evolucionat moltíssim, ja que actualment es pot tenir el suport de persones especialistes que es mouen en aquest camp mèdic.

Cal tenir present que gràcies als mètodes diagnòstics, als nous mètodes de cirurgia i als nous tractaments, avui en dia enfermetats abans irreversibles es poden curar, i millorar la qualitat de vida de les persones malaltes

Què en penses de les organitzacions no governamentals (Metges sense Fronteres...), t'has plantejat mai formar-ne part d'alguna?

És un tema que no m'he plantejat mai seriosament perquè suposo que sempre m'ha agradat molt més poder treballar en pobles. Penso que la gent que decideix marxar a aquesta països són gent molt preparada i amb molt de valor. Ara, a aquestes alçades, no t'ho plantejges perquè arriba un moment en què ja tens una estabilitat i unes altres responsabilitats.

Tots aquests anys dedicant-te a la infermeria t'han ajudat a ser psicològicament més forta davant les malalties?

És evident que l'experiència que vas adquirint al llarg dels anys t'ajuda a superar, professionalment, molts moments difícils. Penso que la clau està en ser capaç de separar la teva feina de la teva vida personal. Jo sempre he intentat donar el màxim de mi en el meu treball, esgotar tots els recursos possibles, però quan acabo de treballar el que intento fer és desconnectar de tot.

Estàs molt contenta de Vidreres, no?

Sí, perquè després de tants anys de viure a Vidreres ja tothom et coneix. El contacte directe amb la família del malalt t'ajuda moltes vegades a esbrinar altres aspectes que, en el fons, et serveixen per poder realitzar millor la teva feina. Per exemple, quan fas les visites a les cases te n'adones que ja coneixes a tota la família i que, per tant, el tracte amb el malalt és molt més personal. En definitiva, m'agrada molt Vidreres i no ho canviaria per res!

Molt bé, doncs moltes gràcies i molta sort!

Gràcies i igualment. ■

MONTSE VILA

Acords del Ple de l'Ajuntament

L'Ajuntament de Vidreres, en la sessió plenària celebrada el passat 5 de maig, va aprovar per unanimitat, entre d'altres, els següents acords.

- Acceptar la dimissió presentada pel regidor d'ERC Jaume Ball-Ilosera i Santigosa. El Ple va decidir trametre aquest acord a la Junta Electoral Provincial i va demanar que s'atorgui la credencial corresponent al seu substitut, Joan Julià i Solé, candidat número 5 a la llista que ERC va presentar a les eleccions del 13 de juny de 1999.
- Demanar a la Direcció General de la Guàrdia Civil que la Caserna de Vidreres sigui cedida a l'Ajuntament amb el compromís d'aquest que en el futur es destinarà a finalitats d'interès general i específicament a serveis socials, culturals i esports responnent a les iniciatives que en aquest sentit s'han demanat i puguin demanar-se en el futur per les entitats socials, esportives, culturals i de lleure de Vidreres.
- Ratificar un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Vidreres i l'Oficina Autònoma de Creu Roja a Catalunya en matèria de transport sanitari. El conveni, de data 7 de febrer

del 2000 i signat per l'alcalde Jaume Figueras, en representació de l'Ajuntament, i el secretari general de l'Oficina de Creu Roja a Catalunya, Lluís Viñas, recull el compromís de la Creu Roja d'assignar dues ambulàncies equipades amb conductor i un socorrista, durant 24 hores al dia, per cobrir les necessitats del transport sanitari, mentre l'Ajuntament, que podrà inspeccionar sempre que vulgui els vehicles i personal que presten l'esmentat servei, es compromet a subvencionar la Creu Roja catalana amb 155.564 pessetes mensuals. El conveni, que tindrà vigència fins a l'inici de l'activitat de l'empresa adjudicatària del concurs de prestació d'aquest servei de transport sanitari del Servei Català de la Salut, també recull la creació d'una Comissió paritària formada pel president de l'Assemblea Local, la directora autonòmica de l'Àrea de Transport Sanitari i el cap del centre territorial d'aquesta àrea, per part de la Creu Roja, i l'alcalde i dos representants de l'Ajuntament, per part del Consistori vidrerenc. ■

Decisions de l'Equip de Govern de l'Ajuntament

D'acord amb els criteris de la Comissió de Govern de l'Ajuntament, en les sessions celebrades els dies 11 i 18 d'abril i 16 de maig, l'alcalde de Vidreres, Jaume Figueras, va dictar una sèrie de decrets en els quals adoptava les següents resolucions:

- Fer un ban per tal que durant els mesos de maig i juny d'enguany totes les persones interessades poguessin inscriure a les oficines municipals els seus animals de companyia per tal de confeccionar un nou cens d'animals i adaptar-lo a la normativa vigent.
- Adjudicar les obres d'agençament de la pista del CEIP Sant Iscle i per a la formació d'una vorera a la mateixa escola a l'empresa Construccions Lluís Vila amb un pressupost de 4.574.750 pessetes. La memòria valorada per portar a terme aquestes obres va ser redactada el 2 de novembre de 1999 pels Serveis Tècnics de l'Ajuntament, que el 18 d'abril del 2000 van informar sobre les dues propostes presentades, la de l'empresa adjudicatària, i la de Construccions Hernández, S.L., que presentava un pressupost de 5.392.000 pessetes.
- Comunicar al Dr. José Maria Garrido i Martín, cap de l'Àrea Bàsica de Salut de Sils, Vidreres, Maçanet i Riudarenes, que l'Ajuntament s'absté de valorar la forma desagradable de la carta que aquest metge va adreçar a l'Ajuntament reclamant-li una reunió mantinguda amb personal del CAP de Vidreres sense la seva presència. En la seva resolució, entre d'altres qüestions, l'alcalde comenta que té el dret i l'obliga-

ció de visitar el CAP, que és de propietat municipal, i parlar amb el personal i els pacients per conèixer la situació real del servei, ja que l'Ajuntament ha de vetllar per la sanitat pública. També assenyala que el Consistori no renuncia ni a l'atenció continuada ni a cap professional del Centre de Vidreres perquè els valora positivament i perquè, segons les seves dades, al poble hi falta un altre metge a les tardes per donar un servei adequat. L'alcalde també demana respostes a les preguntes de si és cert i per què s'ha intentat fixar un màxim de durada de la consulta entre malalt i professional i si s'envien malalts a fer-se analítiques a Girona. Finalment, l'alcalde mostra la disposició de l'Ajuntament a aclarir totes les qüestions directament, sense terceres persones, i trameta la present resolució al personal del CAP de Vidreres, el director del DAP Gironès-la Selva, el director de la subdivisió AP Girona-Barcelonès Nord i Maresme i al delegat territorial de Sanitat a Girona per al seu coneixement.

Per altra part, en la sessió del passat 16 de maig, la Comissió de Govern es va donar per assabentada de la reunió del patronat de la Llar d'Infants Municipal que va tenir lloc el dia abans i en la qual es va decidir admetre tots els nens preinscrits, i va decidir felicitar l'organització de la 25a Fira de Tractoristes de Vidreres, per l'èxit aconseguit en l'edició d'enguany, i a l'equip de bàsquet sènior masculí de l'entitat esportiva 9 Caulès pel primer lloc obtingut a la classificació de les comarques gironines d'aquesta temporada. ■

Vidreres ja té prop de 5.000 habitants

Entre el 15 de març i el 15 de juny del 2000, Vidreres ha registrat un increment de 55 habitants, de manera que el número de persones inscrites en el Padró municipal ha passat de 4.844 a 4.899, de les quals 2.399 són dones i 2.500 homes.

En aquest període de tres mesos, s'han registrat un total de 117 altes (46 dones i 71 homes) i 62 baixes (28 dones i 34 homes).

De les 117 altes, 76 corresponen a canvis de residència de persones procedents d'altres poblacions i 25 a estran-

gers que s'han empadronat a Vidreres, mentre que hi ha hagut 15 naixements (5 nenes i 10 nens) i s'ha esmenat una omissió.

Del total de baixes, 52 corresponen a persones que han deixat Vidreres per fixar la seva residència a altres poblacions i les altres 10 a defuncions, de les quals 4 són de dones i 6 d'homes.

Concretament, entre el 15 de març i el 15 de juny del 2000, el Padró municipal d'habitants de Vidreres ha registrat la següent variació:

	DONES	HOMES	TOTAL
Habitants municipi a 15/3/00	2.381	2.463	4.844
Altes del 15/3/00 al 15/6/00	46	71	117
Baixes del 15/3/00 al 15/6/00	28	34	62
Habitants municipi a 15/6/00	2.399	2.500	4.899

Inventari de les plantes més grosses de Vidreres

Al nostre municipi hi ha en aquests moments tres arbres catalogats monumentals i protegits pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat: el Suro de l'Hort de Caulés, el Suro de Can Magre i, des del 4 de maig del 2000, el Freixe de l'Aulet (les mides d'aquest últim són: 7'70 metres de vol de soca i 21 metres d'alçada). A més, hi ha 7 arbres catalogats però que per les seves mides no arriben a monumentals: l'Alzina de Can Magre, el Suro de Can Padrosa, el Suro de l'Aulet, l'Alzina de la Torre, la curiosa Alzina-Roure de Can Magre, el Pinastre de la Torre i el Roure de Can Magre.

Segons el Decret de la Generalitat 47/1988, aquests i altres exemplars, per la seva particularitat científica o la seva història, per les mides excepcionals dins la seva espècie o per la seva edat, són mereixedors de mesures de protecció, i poden ser declarats d'interès comarcal o local.

En el número 5 de EL REC CLAR, Josep Font i Caballé va fer un complet treball sobre les plantes més grosses de Vidreres. Tal com deia el Sr. Font, s'obria el camí amb noves aportacions, com l'extraordinari Freixe de Can Sala, que per les seves dimensions podria merèixer la declaració de monumental.

També en el programa de la Fira dels Tractoristes es publicava un article d'en Lluís Campmajó, acompanyat de fotografies de Xavier Jorquera, on es parlava de les plantes més grosses de Vidreres dins la riquesa paisagística de què gaudim.

Seria molt interessant fer un inventari de les espècies vegetals més grans del poble amb la col·laboració de propietaris i veïns per tal que l'Ajuntament pogués declarar-les d'interès local. ■

REGIDORIA DE MEDI AMBIENT

Nova adreça del Jutjat de Pau i dels Serveis Socials

La nova adreça del Jutjat de Pau i dels Serveis Socials del municipi és la següent: c/ Costa Brava, 270 (al costat del CAP de Vidreres).

Tot i compartir la mateixa seu, ambdós serveis disposen de telèfons diferents, atès que el del Jutjat de Pau és el 972 85 18 70 i el dels Serveis Socials el 972 85 01 70. ■

Horari d'estiu de les Oficines Municipals

Des del passat 15 de juny i fins al pròxim 15 de setembre, les Oficines Municipals resten obertes al públic de dilluns a divendres de 3/4 de 8 del matí a les 3 de la tarda.

Amb l'horari d'estiu, les Oficines Municipals estan tancades els dissabtes des del 17 de juny fins al 16 de setembre (ambdós inclosos). ■

Exposició de pintures dels nens i nenes de Vidreres i Maçanet a la Llar de Jubilats

Una de les activitats desenvolupada durant el primer cap de setmana del mes de juny va ser una exposició de pintures realitzada per un total de 7 alumnes sota la direcció de la professora Olga. L'exposició es va inaugurar el dissabte 3 de juny en un acte en el decurs del qual es van poder tastar coques fetes pels mateixos alumnes.

Les pintures exposades eren molt variades i estaven fetes amb diferents tècniques: aquarel·la, tinta xinesa, carbó i llapis. Els temes havien estat triats pels alumnes amb l'ajuda de la professora i eren molt variats: hi havia animals, centres de flors, natures mortes o "bodegons", infants i sis dibuixos abstractes a l'aquarel·la, entre d'altres.

Les pintures van ser realitzades pels alumnes dels cursos que es duïen a terme els dimarts de 6 a 8 de la tarda i els dissabtes de 10 a 12 del matí, els quals tenien entre 7 i 12 anys d'edat. En concret, els alumnes eren la Meritxell i en Pol Solé, la Judit Falgueras, en Pau Rusalleda, la Maria Ramos, la Ingrid Fornells i l'Aïna, que era la més petita. Cal destacar que tots ells són nens que treballen amb molta paciència i il·lusió i que els agrada molt pintar, sempre guiats per la seva professora. Per això, se'ls veu amb una gran projecció en aquest camp del dibuix.

Els nois del poble volen donar les gràcies a la gent gran de la Llar de Jubilats pel suport que els han donat a l'exposició i especialment al Sr. Frederic. Els avis s'interessen per la cultura i això ho van demostrar amb la seva presència a l'exposició. No es pot dir el mateix de la resta de gent i sobretot de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament. De totes maneres, també els donen les gràcies. Van sentir que les entitats els donaven tan poc suport que la pròxima exposició pensen fer-la a... Maçanet. ■

OLGA

Conferència sobre la veu

Durant el mes de maig, més concretament els dies 3, 10 i 24, de 5 a 7 de la tarda, va tenir lloc un altre "taller" patrocinat per la Fundació "La Caixa". Aquest cop va ser a càrrec del doctor en foniatria Salvador Casadevall i amb el títol: "Veu als anys".

De tota manera i malgrat el títol, la nombrosa assistència no va ser tan sols de jubilats sinó també de persones més joves que varen seguir amb atenció i interès totes les amenes explicacions del jove doctor Casadevall, que va saber donar un caire entenedor a les possibles malalties i deficiències que poden atacar la veu humana. Va acompanyar les xerrades amb vídeos científics molt interessants, com varen ser-ho també totes les sessions del taller.

Queda ben clar, després d'aquestes conferències, que la nostra veu, l'instrument que tant utilitzem i que és tan apreciat per nosaltres, si aprenem a conèixer-la i protegir-la podrem gaudir-ne en inmillorables condicions per molts anys que arribem a tenir.

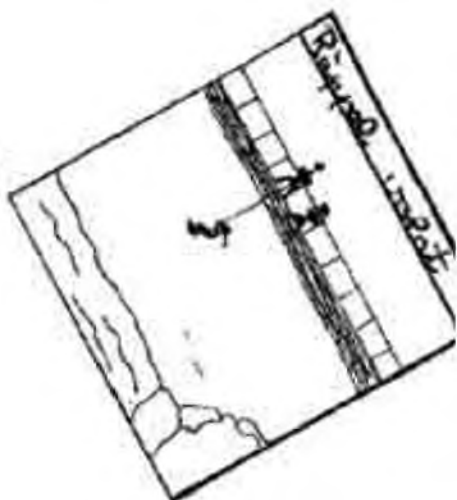
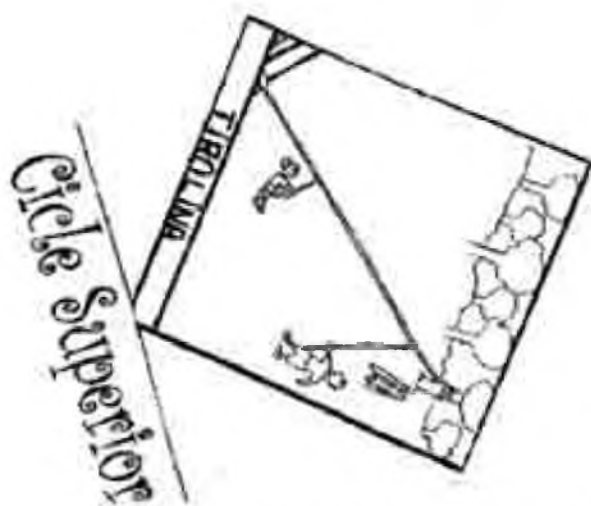
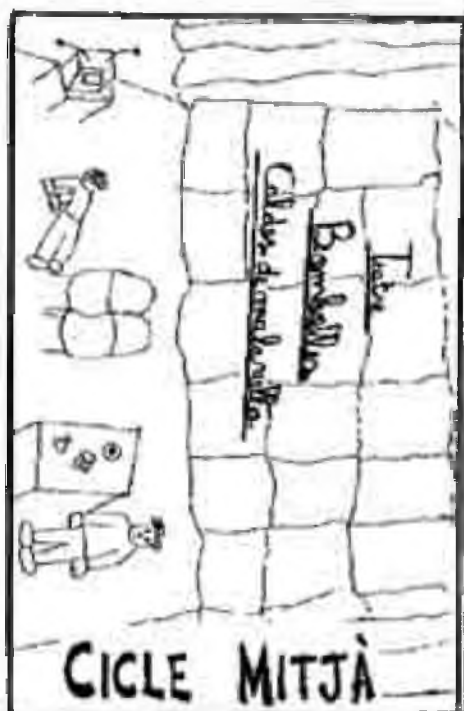
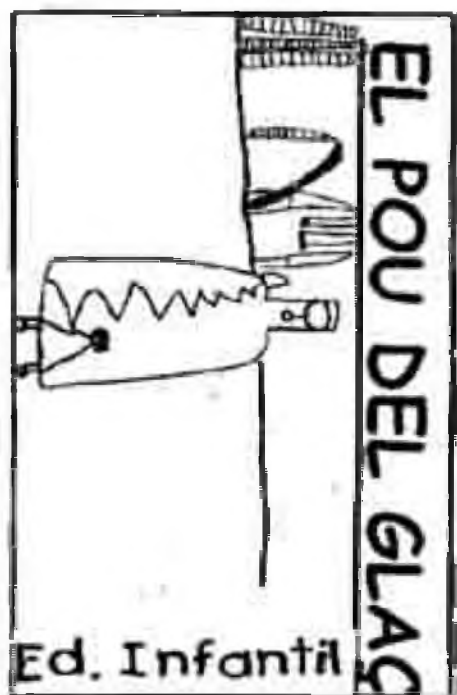
Volem aprofitar per agrair a tots els assistents la seva presència, doncs és per a ells que fomentem aquests "tallers".

Us esperem al proper acte que organitzem i esperem que tingui la mateixa acollida que el present. ■

LA JUNTA DE LA LLAR DE JUBILATS

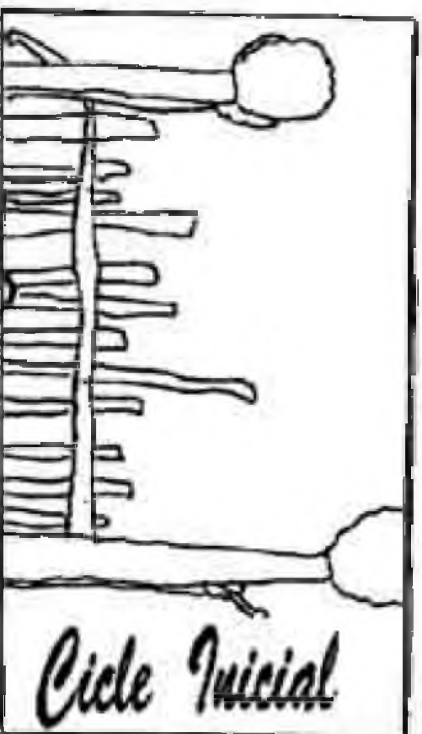

Foto Estudi Albert

T S D' A V E N T U R A

HEM ANAT D'EXCURSIÓ!

A les cabanes a Can Fabra se van anar amb els nens i les nenes a fer una excursió a la muntanya aqueta i de una, la muntanya.

Cicle Inicial

CEIP SANT ISCLE

E S P O R

La celebració de les festes tradicionals a l'escola Salvador Espriu

A l'escola Salvador Espriu hem acomiadat l'any 1999 i donat la benvinguda al 2000 d'una manera ben festiva. Des de la Comissió de Festes -com no!- es va plantejar la possibilitat que tots els treballs relacionats amb les festes de l'any que se celebren ja des de fa temps tinguessin un motiu que les unís i donés sentit.

No ens ho vam haver de rumiar gaire, no deixem enrere una numeració mil·lenària?... celebrem el 2000! I com? Doncs fent un recordatori que totes aquelles coses que considerem Tradicions s'han anat conformant i han arribat fins als nostres dies fent un viatge de 1000 anys, algunes d'elles (i si no, han "nascut" dins d'aquest mil·lenni que comencem a deixar enrere).

Es va fer una llista de tradicions ben nostres, a ser possible molt properes, que combinessin amb les diferents festivitats que celebrem cada trimestre: la Castanyada i l'inici de la Tardor, el Nadal o festa de l'Hivern, el Carnestoltes i Sant Jordi.

La qüestió era com repartir la feina en els nivells que a l'escola es donen: de P3 d'Educació Infantil fins a 6è de Primària tothom hi hauria de dir la seva. La manera de recollir-ho seria fent uns cartells explicatius de cada una de les temàtiques que revisariem. D'aquesta manera, i amb l'acord del claustre, ens vam comprometre a treballar diferents aspectes de cada una de les festes esmentades, des d'un punt de vista històric, artístic i lingüístic, de manera que, al final, la tasca es va distribuir de la següent forma:

- Els Pàrvuls s'encarregaren sempre de buscar els vestits típics i relacionats amb la Castanyada, el Pessebre i la Llegenda de Sant Jordi, així com les disfresses de Carnestoltes.
- Primer curs, dels estris, atuells, andròmines i tot allò que us pugueu imaginar que pot fer servir algú per fer una

Castanyada, per celebrar el Nadal i fer cagar el Tió, per cosir-se una disfressa o per matar un drac i salvar una princesa.

- Segon van escriure'n els refranys tradicionals. Sembla increïble la quantitat que n'hi ha, així que cada vegada van haver de fer una tria.
- Tercer s'ocupaven, els molt llaminers, de les receptes típiques que es mengen cada una d'aquestes diades tan assenyalades.
- A Quart, molt poètics, escrivien les Llegendes o Contes que s'hi explicaven i que més d'un avi o àvia havia d'haver repetit als seus néts vora del foc.
- Els de Cinquè, que ja comencen a entendre-hi molt de coses serioses, treballaren tot l'aspecte simbòlic de cada festivitat. Així, ara tots sabem què significa la senyera de l'11 de setembre, el calendari d'Advent o el Tió de Nadal, o la rosa que hom regala el dia 23 d'abril.
- Sisè, els més grans, van dedicar tots els seus esforços a buscar, repetir i, finalment en algun cas, imaginar-se i recrear el bestiari típic de cada festa. Com que per Tots Sant són Fires de Girona, ens van fer saber a tots la Llegenda de les mosques i van fer tota mena de Mosques de Sant Narcís, i altre bestiari típic de Girona, per Nadal... el Tió! I per Sant Jordi, endevineu-ho: els dracs, sobretot els dracs relacionats amb els que havia fet Gaudí, que és l'artista que estaven estudiant.

Com podeu comprovar, això que fem festa només és un dir, perquè quan arriba la Castanyada, o la darrera tarda abans de Nadal, o els dies del Ranxo, o la xocolatada de la Tarda Literària de Sant Jordi... ens mereixem un bon descans: no hem parat de treballar i aprendre ni un moment! ■

Les dones gambianes de Vidreres, amb els seus vestits típics, van ballar al ritme de la música del seu país.

Exposició monogràfica sobre Marroc i Gàmbia a la Fira de Tractoristes

El Grup Intercultural Jamai Kafa de Vidreres vam participar en el 25è aniversari de la Fira de Tractoristes amb una exposició monogràfica titulada "Marroc i Gàmbia". La nostra intenció era donar a conèixer una mica més la cultura i els costums dels immigrants que viuen al nostre poble.

Vam distribuir l'exposició en quatre grans temes: cuina, música, estris de la llar, complements i vestits. Per fer-los més atractius vam oferir la possibilitat de participar en tres tipus de tallers: el de "henna" a la banda del Marroc, el de trenes a la banda de Gàmbia i el de te, conjuntament, perquè és un símbol d'hospitalitat i d'amistat en ambdues cultures.

Els i les visitants podien gaudir de degustacions de plats típics de la cuina gambiana i marroquina com són: cuscús de pollastre i verdures diverses, pastes de te, l'exquisit pa marroquí i bunyols gambians acompanyats de *xakri* (espècie de iogurt amb nata, coco, canyella, sucre i arròs).

Per a tothom qui hi volgués aprofundir, vam elaborar uns plafons amb informació demogràfica, d'hàbits culturals i situació geogràfica, entre d'altres, il·lustrats amb fotografies. Així mateix, s'hi va poder veure una mostra de roba, instruments musicals, cassoles i plats, cistells, joies, perfums i un llarg etcètera.

A més a més, el terra del gimnàs del pavelló era cobert d'estores i catifes per recrear els tons i l'atmosfera de les cases africanes.

Els dos blocs de l'exposició, Marroc i Gàmbia, van quedar separats per un mercat on vam voler mostrar els productes més usuals de la cuina gambiana i marroquina: cuscús, te, *bantara*, *kú*, espècies, tabac, emulsió de cacauet i una gran varietat d'hortalisses que provenen de l'Àfrica.

Finalment, a la banda externa del canyissar que delimitava la mostra vam col·locar-hi una magnífica exposició titulada "Gàmbia amb els cinc sentits", cedida per l'ONG Giga Kafo (Girona) i un recull de material divers (vídeos, mapes, tríptics, etc.) amb informació addicional. ■

EL COL·LECTIU DE VOLUNTÀRIES

En Driss i l'Ahmed preparen el te.

Alumnes de segon curs de Batxillerat.

Festa de comiat dels alumnes de 2n de batxillerat

El 19 de juny d'enguany es va celebrar la Festa de comiat de la 2a promoció dels alumnes de batxillerat de l'IES de Vidreres amb l'assistència de les autoritats locals, els pares i mares i els professors.

A tots els nois i noies se'ls va entregar una orla i un diploma de record. Molts d'ells s'han examinat de selectivitat i esperen poder tenir una bona nota que els permeti

accedir a la carrera universitària que han escollit. Els desitgem molta sort, ja que ells i elles signifiquen el futur.

Amb un clima festiu d'harmonia i convivència va finalitzar l'acte compartint un aperitiu ofert per l'Associació de mares i pares d'alumnes. ■

IES DE VIDRERES

Guanyadors dels premis Sant Jordi 2000

	NIVELL	CATEGORIA	AUTOR/A	TÍTOL	CURS
Literatura	1r Cicle	Prosa	Elisabet Castaño	<i>Un mal somni a mitja tarda</i>	2n C
	1r Cicle	Poesia	Aroa Guerrero	<i>Amigas hasta la muerte</i>	2n C
	2n Cicle	Prosa	Glòria Clapés	<i>Bany d'amor</i>	4t B
	2n Cicle	Poesia	Núria Batlle	<i>Ter</i>	3r C
	Batxillerat	Prosa	Cristina Vázquez	<i>La otra cara de la muerte</i>	1r B
	Batxillerat	Poesia	Antoni Núñez	<i>Mujer despiadada</i>	2n A
Fotografia	1r Cicle	AUTOR/A	TÍTOL	CURS	
	2n Cicle	Laura Font	-----	2n ESO	
	1r Cicle	Marta Sala	-----	3r ESO	
	2n Cicle	Berta Mora	<i>Impasible</i>	1r B	
Professorat	Aroha García i Ruth López	<i>La natura al voltant de l'institut</i>	3r ESO		
	Enriqueta Camps	<i>Bestiari</i>	-----		
Música	1r Cicle	AUTOR/A	TÍTOL	CURS	
	2n Cicle	Laura Font	-----	2n ESO	
	Batxillerat	Olga Méndez	-----	3r C	
		Verònica Bachero	<i>Chichos</i>	1r B	

IES DE VIDRERES

Presentació dels actes del 40è aniversari del CEIP Sant Iscle

Homenatge als professors del CEIP Sant Iscle (Foto: Estudi Albert).

Aquest any 2000 coincideix amb el compliment dels 40 anys de la inauguració del CEIP Sant Iscle, una efemèride que no podia passar desapercibuda i que bé mereixia tenir una celebració que es fes ressò de la importància d'una institució amb una implantació social i un arrelament en la vida de la nostra població tan decisius.

És per aquest motiu que des de la Comissió organitzadora del 40è aniversari del CEIP Sant Iscle hem preparat un programa d'activitats que ens sembla prou digne per celebrar l'efemèride, i que abasten des del passat mes de juny fins al desembre.

El tret d'inici es va donar el diumenge 4 de juny en l'acte de presentació del conjunt d'activitats previstes, que es va celebrar a la Sala del Casino "la Unió" i que va comptar amb la presència de diverses autoritats institucionals i de la comunitat educativa com l'alcalde de Vidreres, Jaume Figueras, el president de l'APA de l'escola, Francesc Falgueras, o la inspectora del Departament d'Ensenyament Sra. Sala. L'acte, que va ser conduït pel director del Sant Iscle, Josep Serra, va incloure la presentació del llibre escrit per l'exalumne del col·legi Rafel Badia, titulat "La construcció del CEIP Sant Iscle de Vidreres: Una breu aproximació als seus inicis", i que explica el procés que va culminar amb la construcció de l'escola. Tot seguit, Josep Xirgu va exposar el conjunt d'activitats previstes i va donar pas a l'homenatge tributat als mestres i personal no docent que varen inaugurar el col·legi o que s'hi han jubilat, als quals se'ls va entregar una placa personalitzada de l'acte. Finalment, l'acte de presentació es va cloure amb el cant de l'himne a Vidreres compost pels mestres Rigau i Viñals, a càrrec d'un grup d'alumnes del Sant Iscle.

Amb tot, però, aquest ha estat només el primer dels actes previstos, ja que el dissabte 24 de juny es va poder visitar una exposició fotogràfica i de material escolar al menjador de l'escola, que va anar acompanyada d'una festa popular amb activitats per a la mainada, sardanes i ball, i un sopar al pati del col·legi. Es preveu que l'exposició torni a estar oberta al públic de l'1 a l'11 de setembre, coincidint amb la Festa Major, aquesta vegada a la Sala Municipal del Casino "la Unió".

Als mesos d'octubre i novembre hi haurà dues conferències; la primera, titulada "L'educació avui", anirà a càrrec del professor de la Facultat de Pedagogia de la UdG Xavier Besalú, i la darrera, al novembre, serà pronunciada pel reconegut escriptor Emili Teixidor sota el títol "El gust per la lectura i l'escriptura: com els podem motivar?". Les activitats es tancaran el 17 de desembre amb la celebració de l'acte de cloenda a la Sala del Casino "la Unió", on el professorat i l'alumnat de l'Escola Municipal de Música de Vidreres interpretarà diferents peces musicals. A l'acte s'hi ha convidat la consellera d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Carme Laura Gil.

Després de la celebració dels dos primers actes, des de la Comissió només ens queda agrair a tothom la seva assistència i les reiterades mostres de suport que hem anat rebent, i encoratjar tothom a continuar participant de la celebració d'una manera tan dinàmica i decidida. ■

El doctor Trueta, l'exili d'un català universal

El doctor Josep Trueta. (Fotos del llibre Catalans Universals)

L'Associació Britànica de Cirurgia va atorgar al doctor J. Trueta el títol de Membre Honorari.

En la confluència de l'avinguda Mas Flassià i el carrer Pau Claris comença el carrer del doctor Trueta que acaba en el parc de Mas Flassià, lloc idoni per portar a jugar als infants o passar una estona de repòs a l'ombra des arbres.

A l'hora de documentar-me sobre el personatge, cerco en revistes velles i en una d'elles m'apareix un article del doctor Trueta sobre l'origen de la legislació social, en concret escriu sobre en Joan Lluís Vives i March, nascut a València el 1492 i que residí a Oxford, igual que el doctor. En aquest article, a tall de conclusió, s'afirma que Vives fou el qui establí els fonaments del que avui s'anomena ciència social. Fou Vives qui primer planejà la prevenció i ajut als pobres com un deure de l'Estat i no com una caritat. Com en el camp de la psicologia i també en el de l'educació, Vives aportà a l'oest d'Europa experiències ambientals que si bé foren aprofitades a Bruges i a Oxford, havien nascut a la Catalunya medieval.

Aquest escrit el trobo a la Revista de Catalunya, publicada a Sao Paulo l'any 1956. Aquest fet em porta a indagar sobre la història d'aquesta revista, fundada l'any 1924 per Antoni Rovira i Virgili a Barcelona en el context d'una cultura amenaçada per la dictadura de Primo de Rivera. A finals del 29 deixa de publicar-se i el setembre del 30 reapareix sota la direcció de Ferran Soldevila fins al desembre del 31, que deixa de veure la llum la revista més prestigiosa de la vida intel·lectual del país. A l'abril del 34 torna a sortir sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya, el director sabem que era J.V. Foix, aquesta etapa consta de cinc números. L'any 38 torna amb 12 exemplars més, però el gener del 39, a causa de la derrota militar de la República, s'acaba aquesta etapa. El desembre del 39, a París i en ple exili, es tornen a editar 5 números més, l'ocupació de França per l'exèrcit de Hitler estronca de nou la vida de la revista. L'any 43 es torna a publicar a Mèxic, tres números més. El 1947, un cop França torna a ser lliure, s'editen tres exemplars més a París però les dificultats financeres impedeixen tirar-la endavant. L'any 56 surt un sol cop editada a Sao Paulo, tot i que fou quasi tota elaborada a Catalunya. El 67 passa el mateix però un altre cop a Mèxic, i el 1986 torna a Catalunya iniciant una nova etapa.

Hem vist com des de l'exili es feia alta cultura catalana, la diàspora de la fi de la guerra civil representa la primera emigració que, lluny de terra catalana, va plantar la bandera de la llengua i, sobretot, de la cultura amb unes conseqüències històriques memorables i una perdurabilitat assegurada. Aquests intel·lectuals que emigraren ja no són tots liberals o d'esquerra, representen l'elit d'escriptors, erudits, científics, periodistes, etc. Recordem que el règim feixista guanyador de la guerra deia: "Estat segu-

El consultori del doctor Trueta al carrer Balmes de Barcelona, quan encara no era famós.

ros, catalanes, de que vuestro lenguaje en el uso privado y familiar no será perseguido". Aquestes paraules genocides expressaven prou bé la voluntat del nou règim en l'aspecte cultural.

L'èxode de catalans, entre 100.000 i 200.000, va prendre una caire massiu i bíblic. A tall d'exemple, cal citar que un 80% dels periodistes catalans s'exiliaren. A l'exili s'editaren un munt de revistes i durant els 37 anys d'exili, el més llarg de la nostra història, van sortir uns 600 llibres i opuscles en llengua catalana. Però tot i això, les edicions de l'emigració mai no van superar les de l'interior.

Què passava culturalment a l'interior? Els qui es quedaren patiren desterraments, sovint amb un empresonament previ, fins ben entrat els anys seixanta. Però a part, els qui eren considerats desafectes al règim patiren una situació equiparable a la dels exiliats exteriors i els desplaçats interiors, ja que foren desterrats de la vida pública. Molts foren depurats i perderen la seva feina si aquestes estaven vinculades a l'Administració de l'Estat o a la Generalitat republicana (mestres, professors, funcionaris administratius...).

Els catalans es convertiren en una mena d'estrangers en el propi país a causa del caràcter genocida del règim. A mitjans anys 40 la resistència cultural va conquerir certs espais públics per manifestar-se i, sense renunciar al component clarament rupturista envers la dictadura, optà per aprofitar totes les esclotxes del règim, cosa que permeté una major incidència social i fou la base de la represa dels anys 50 i 60.

Tornant al tema de l'origen, qui era el doctor Josep Trueta i Raspall (Barcelona 1897-1977)? Estudià a Barcelona i esdevingué, molt jove encara, professor de la universitat de la seva ciutat natal i director dels Serveis de Cirurgia de l'Hospital de Sant Pau. Desenvolupà una tècnica original de curació de les ferides de guerra, coneguda com a mètode oclusiu, que causà gran impacte -recordem que la penicil·lina encara no s'aplicava- i fou practicada durant la guerra civil espanyola per metges dels dos

El doctor Trueta realitzant una enguixada immobilitzadora de la regió intervinguda.

bàndols. Quan la República cau derrotada opta per l'exili "perquè no volia veure morir la llibertat a casa nostra". La Gran Bretanya l'acollí -quasi es podria dir que l'invità davant la perspectiva de la imminent guerra mundial. Durant la segona guerra mundial el doctor Trueta fou consultat i aconsellà la sanitat militar per als problemes de cirurgia de guerra.

Arrelat a Oxford, realitzà tot un seguit de descobriments científics, com ara la influència de la immobilització dels membres sobre l'absorció de toxines i verins, l'acció de les compressions traumàtiques dels membres damunt la circulació arterial i renal, descriví l'anòxia renal coneguda arreu amb el nom de Trueta Shunt i també cal destacar els grans avenços en els camps de l'escoliosi, la poliomièlitis, l'osteomièlitis, la malaltia de Perthes, l'osteoartritis, l'allargament dels ossos i l'origen de l'os.

Fou nomenat membre honorari de la British Orthopedic Association i cirurgià del Winfield Morris Orthopedic Hospital d'Oxford. Encara més: va ser nomenat professor de la Universitat d'Oxford, la qual el distingí amb el doctorat *honoris causa*. Rebé multitud de distincions internacionals i optà infructuosament al Nobel de Medicina. Paral·lelament, va desenvolupar una tasca cívica i política considerable en el si del Consell Nacional de Catalunya. Publicà en anglès una obra que encara avui té valor, "The spirit of Catalonia", de divulgació del fet nacional català. És indubtablement una de les personalitats més importants de l'exili català a Europa.

Acabaré aquest escrit amb el darrer fragment del llibre acabat de citar: "Una altra vegada, en un futur pròxim, Catalunya renaixerà, pacíficament, desitjosa de ser una bona veïna entre bons veïns. Però serà asprívola, enfollida i suscitadora de permanents conflictes, si és torturada. Per al bé de les nacions, especialment d'Espanya, esperem fervorosament que Catalunya arribarà aviat al terme del seu tràgic interludi". ■

Professors de l'Escola de música de Vidreres a Noruega, Cuba i Holanda

La segona setmana del mes de juny d'enguany, cinc professors de l'Escola de música municipal de Vidreres van participar en diferents projectes de caire internacional.

La Sílvia Brugués, professora de violí, va participar al VI Festival dels Joves Músics Europeus a la ciutat noruega de Trondheim. Aquest festival se celebra cada dos o tres anys en una ciutat europea diferent, com va ser a Budapest el 1995 o a Barcelona el 1998. Enguany ha tocat Noruega i cal dir que aquest és un país pioner en la creació d'escoles de música i en aquest aspecte porta una llarga tradició. Posseeix una llei pròpia que les regula i avui en dia n'hi ha unes 400 amb uns 90.000 alumnes en total. La trobada d'aquest any va comptar amb la participació d'uns 10.000 joves de 21 països europeus, uns 700 dels quals eren músics de Catalunya que van fer escoltar pels carrers de Trondheim nombroses cançons populars catalanes.

L'Enric Canada i l'Alfons i en Joan Castillo, professor de percussió i bateria, professor de guitarra elèctrica i dinamitzador cultural, respectivament, van participar en el Festival de la Huella Española a la Havana (Cuba). Convidats pel Ministeri d'Afers Exteriors i rebuts per l'ambaixador a la Havana, han representat a Espanya en un festival d'intercanvi amb artistes cubans. Cal destacar l'actuació que van fer al Gran Teatre de la Havana (García Lorca) amb el ballet nacional i la seva directora Alicia Alonso i el ministre de Cultura de la República de Cuba com a convidats especials per part del poble cubà i l'ambaixador espanyol i l'agregat cultural de l'ambaixada per part del poble espanyol.

Per acabar, en Narcís Domingo, professor de llenguatge musical, gralla i acordió diatònic de l'escola, va participar en el 500 aniversari dels gegants de Maastricht (Holanda), commemoració que va comptar amb la participació de convidats de tota Europa. En Narcís hi va anar amb els gegants de Malgrat de Mar, als quals va acompanyar pels carrers de la ciutat tocant l'acordió i la gralla. Com a anècdota, comentar la sorpresa dels ciutadans holandesos davant del so d'instruments que per a nosaltres són tan familiars.

Cal destacar la rellevància que suposa per a la nostra vila el fet que professors de la seva escola de música participin en projectes internacionals donant a conèixer la nostra tasca i el nostre poble. ■

JOAN CASTILLO

El tractament de les aigües residuals a Vidreres

L'estació depuradora d'aigües residuals (EDAR) de Sils-Vidreres, que està situada dins del terme municipal del poble veí, concretament a tocar de Cal Mestre Menut, va entrar en funcionament l'any 1997.

Aquesta depuradora, que va coincidir amb la construcció d'altres infraestructures similars als pobles veïns de Riudarenes, Santa Coloma, Caldes de Malavella i Tordera, té el seu origen en la necessitat d'adequar el nostre país a la legislació de la Unió Europea en matèria de preservació del medi ambient, que estableix que tota població de més de 2.000 habitants ha de tenir aquest tipus d'instal·lacions l'any 2005, norma que es compleix sobrerament en tot el territori català ja en l'actualitat.

La titularitat d'aquesta EDAR és de l'Agència Catalana de l'Aigua, institució depenent del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya. La gestió i explotació, però, és a càrrec, previ concurs públic, de l'empresa Sorea, que forma part del grup d'empreses Agbar o Aigües de Barcelona. Encara que el funcionament està molt automatitzat, hi treballen 10 persones entre operaris, tècnics i mantenidors, però no de forma exclusiva, ja que també atenen altres depuradores de la contrada de la mateixa concessionària.

Posar en marxa aquesta instal·lació l'any 1997 va suposar que el 100% de les aigües residuals domèstiques generades al nucli urbà de Vidreres deixessin d'abocar-se de forma incontrolada i sense tractar al Rec Clar. Si tenim en compte que la planta tracta diàriament entre 1.800 i 2.000 metres cúbics, ens podem fer una idea de quin impacte ambiental representava. El cost és de 30 pessetes el metre cúbic o 60.000 pessetes diàries, aproximadament.

El procés de sanejament de les aigües residuals és biològic i amb una mínima addició de productes químics.

Són els mateixos bacteris que es troben en les aigües fecals els que realitzen en bona part la depuració. Durant el procés només s'hi afegeix oxigen per permetre la vida d'aquests bacteris que, a mesura que devoren la matèria de l'aigua, es precipiten al fons en forma de fangs.

El resultat de tot el procés és que s'ha eliminat un 95% de la matèria orgànica de l'aigua. La matèria orgànica, els fangs, són equiparables als fems dels animals i, per tant, s'escampen als camps com a adobs.

Les depuradores biològiques com la nostra tenen una eficàcia òptima si els residus que tracta són orgànics o biodegradables, és a dir, aquells que habitualment generem a les nostres cases.

Tots aquells productes químics, sintètics o industrials, com derivats del petroli, pintures, olis (fins i tot els de cuinar), dissolvents..., no tan sols no són eliminats per la depuradora, sinó que dificulten el procés de neteja perquè maten els bacteris.

L'aigua retorna clara i neta al Rec Sorrer, adjacent a la planta de tractament. No és apta per al consum humà però sí per a la vida fluvial i innòcua per a l'aigua freàtica que sí consumim. No diríem mai que ha estat aigua residual... si no fos perquè la delata l'escuma dels productes químics que els bacteris no han pogut vèncer!

És important, doncs, comprar només productes de neteja que siguin biodegradables i no llençar els olis de fregir per l'aigüera. Per altra banda, les diferents indústries del poble o tallers que generen greixos o olis industrials i sintètics utilitzen els serveis d'empreses de recollida de residus que els porten a plantes de reciclatge, o bé disposen de les seves pròpies instal·lacions de depuració, com és el cas de l'antiga RAM i actual CAPSA. ■

PERE COMALADA

Atenció!

Perill d'incendis forestals

Telèfon d'urgència dels bombers 085

Harley-Davidson Custom Chrome Europe a Lloret de Mar

El segon cap de setmana de juny passaren per Vidreres moltíssimes motos i moltíssims motoristes que anaven i venien de Lloret de Mar, on se celebrava la trobada europea de motos Harley Davidson més important dels últims anys. S'esperava l'assistència de 5.000 persones, càlculs que es desbordaren fins a comptar amb 7.500 persones i unes 4.500 motos.

Els motards i els visitants, vinguts de tot el món, vam participar en nombroses activitats en el càmping Santa Elena o el passeig de Lloret, entre les quals cal destacar els concerts (de música country, bàsicament) i els espectacles (striptease i exhibicions de motos, entre d'altres).

Un acte que congregà molt públic fou l'exposició de motos al passeig de Lloret i el concurs on s'entregaren premis a la moto més transformada, a la moto amb més accessoris brillants, a la moto més antiga, etc. Així mateix, les concentracions de motos al passeig de Lloret cada vespre i les exhibicions de domini de la moto que s'hi feren foren molts espectaculars.

El diumenge al matí tingué lloc la concentració i la ruta en la qual participaren unes 4.000 motos, algunes de Vidreres. Va començar al càmping Santa Elena a les 10 del matí i seguí per Fanals, Lloret, Tossa, Llagostera, Vidreres i Lloret. La cua de motos fou molt important, d'uns deu quilòmetres aproximadament. ■

JOSAN, KORNE, SERGI, GABA, XAVI, MIQUEL I XAVI F.

Curset de sardanes de l'estiu del 2000

Un any més, quan arriba l'estiu, l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa" organitza un curset de sardanes per a gent de totes les edats, que enguany comença el 4 de juliol i es preveu que finalitzi el 24 d'agost.

Enguany s'introdueixen unes normes de funcionament per tal de facilitar l'aprenentatge i, al mateix temps, dinamitzar-lo i fer-lo més engrescador. Les principals novetats són:

- El curset es realitzarà dins la Sala Municipal del Casino "la Unió", en comptes de a la Pista-Jardí, com es feia fins ara. Amb aquest canvi es pretén millorar el so.
- L'entrada a la sala estarà restringida als participants al curset, monitors i ajudants.
- Es realitzaran dos torns. El primer anirà dirigit als nens i nenes de 4 a 16 anys i tindrà lloc els dimarts i dijous de 9 a 3/4 de 10 del vespre. El segon torn serà per a adults i es farà els dimarts i dijous de 3/4 de 10 a 2/4 d'11 de la nit.

Concert multicultural a Vidreres

El dia 13 de maig, i en el marc del 25 aniversari de la Fira de Tractoristes, se celebrà a la Sala Municipal del Casino la Unió un concert multicultural organitzat per la Comissió de Tractoristes i el Grup d'Esplai Vidrerenc.

Aquest concert tenia per objectiu agermanar tres cultures a través de la seva música.

Es comptà amb Loli Carmona i el seu quadre flamenc, que presentaren un espectacle de molta qualitat, ple de passió, amb música i ball viscerals i que arrencaren més d'un "olé" entre el públic. Participaren en aquesta mostra alumnes de l'escola flamenca de Vidreres.

També vam poder gaudir del grup de música tradicional catalana Escampillem, que actuà amb una gran professionalitat. La seva fidelitat en defensa de la música catalana i la seva constància i entrega per recuperar temes antics varen fer-se paleses en la seva actuació.

Finalment actuà el grup de música tradicional africana Cae Ma Deila, amb un espectacle que omplí la Sala de ritme, ball i color. Demostraren la complexitat dels ritmes

de percussió africans quan el públic fou incapaç de seguir-los picant de mans.

Després del concert es feren més evidents que mai les paraules de Fernando Savater: "Identitats culturals n'hi ha moltes, però l'única identitat civilitzada que compta de debò és la identitat humana". ■

COMISSIÓ DE TRACTORISTES

Festa de Mas Flassià 2000

Dissabte 15 de juliol

A les 6 de la tarda

Jocs infantils amb el grup Stels

A les 7 de la tarda

Xocolatada per a la mainada

A 2/4 de 9 del vespre

Sopar de germanor, al voltant de la plaça del Parc

Tot seguit

Ball amenitzat pel grup Stels

Diumenge 16 de juliol

A 2/4 de 8 de la tarda

Ball de vetlla i fi de festa amb el conjunt Chapo

Tots els actes se celebraran al Parc Municipal de Mas Flassià, l'entrada és lliure i estan organitzats per l'Associació de Festes Mas Flassià.

25è aniversari de la Fira de Tractoristes

Foto: Estudi Albert.

Ens han dit que parlem una mica de la part que no es veu de la Fira de Tractoristes, de com i per què es fa. En principi, cal dir que enguany celebrem el seu 25è aniversari, ja que si bé va començar el 1974, a mitjans dels vuitanta es va deixar de fer un any.

Aquella primera edició de 1974 es va fer a l'antic camp de futbol del col·legi Sant Iscle, on hi ha la Llar d'infants. Va ser un concurs de tractoristes i ja hi havia alguna casa comercial que exposava maquinària per aprofitar l'afluència de gent relacionada amb el món de la pagesia i que venia a concursar.

A mitjans dels 80 va estar un any que no se celebrà i quan vam tornar a endegar-la amb l'antiga junta i gent més jove decidírem anar arrodonint el concurs amb més maquinària i allargar la seva durada, passant de només el diumenge al matí a tot el dia, per poder augmentar el nombre d'expositors. Per facilitar la vinguda de més cases comercials fins i tot vam anar a buscar tractors i maquinària per exposar amb els nostres camions.

Quan ja havíem aconseguit reunir la majoria de les marques que hi ha a les comarques gironines i començava una fira més dinàmica i dedicada al món de la maquinària, les cases comercials, en una reunió del sector, varen decidir que cada any només anirien a la Fira de Figueres (FIRAGRI) deixant d'assistir a totes les altres, fins i tot a la Fira de Sant Narcís de Girona.

Davant d'aquest panorama, vàrem decidir donar un cop de timó i vam començar a dirigir la fira cap als tractors i les eines antigues, els artesans i les demostracions d'oficis antics en comptes de la maquinària nova, els venedors i revenedors i les demostracions de les últimes novetats tecnològiques del sector, respectivament. A més, es va potenciar la participació popular amb actes com els con-

ursos de cavalls i gossos. En definitiva, vam fer una fira una mica més humana, més didàctica i plural; en el fons, més nostra i en sintonia amb el tarannà obert i franc dels vidrerencs, per poder-la diferenciar de la gran quantitat de fires que hi ha per tot arreu i evitar que, com passa en alguns casos, la gent hi faci una volta de vint minuts i torni a casa com aquell que va al mercat.

Preparatiu i col·laboració

Ara hem acabat l'edició d'enguany de la Fira, que s'ha dut a terme el cap de setmana del 13 i 14 de maig, i després de fer un sopar d'agraïment a la gran quantitat de gent que hi col·labora, ja anem a segar el blat i fer les garbes per poder batre l'any vinent.

La Junta de la Comissió Organitzadora està integrada per 18 membres, dels quals 8 formen part de la Permanent, que es reuneix tots els divendres de l'any al Casino, excepte els festius, per fer els preparatius de la Fira, perquè quan s'acaba una edició ja comencem a dissenyar l'estructura de la propera i a establir els primers contactes per veure si és possible portar a terme les idees noves que tenim.

Entre moltes altres activitats i gestions encaminades a aconseguir que el nostre poble tingui l'any vinent la fira que es mereix, destaquem les següents:

- Properament anirem a veure una fira de tractors antics a França perquè volem convertir la nostra en un mercat on es puguin comprar i intercanviar peces i tractors.
- Les persones que s'encarreguen dels artesans comencen a voltar fires per anar establint contactes amb l'objectiu de millorar l'exposició que es fa a l'interior del pavelló.
- S'han començat a recollir llavors per fer una exposició monogràfica de les plantes autòctones del nostre municipi (moltes en perill d'extinció).
- Es treballa en el disseny d'unes quadres noves que permetin augmentar l'exposició de bestiar.

Tot i que la majoria del poble de Vidreres col·labora d'una manera o altra amb la Fira (aportacions econòmiques, suport humà, cessió de materials,...), ens agradaria comptar encara amb més ajuda, perquè s'ha fet molt gran i ens cal que hi participi el major número de persones possible.

No dubteu a l'hora d'aportar idees o de participar de qualsevol altra manera, ja que tota col·laboració, tant a títol personal com a nivell d'entitats, serà benvinguda. Podeu posar-vos en contacte amb nosaltres tots els divendres al Casino, trucant en Josep Martorell al telèfon de la Cooperativa 972 85 03 80, i a través d'internet: www.tractoristes.com

Penseu que la Fira no és una cosa d'uns quants, és de tots els vidrerencs i, al mateix temps, és un aparador del nostre poble per a tota la gent de fora que ens visita.

Per molts anys. ■

LA COMISSIÓ

Jar-al-din

Encara que el cel estigui cobert de núvols, el mar està en calma. L'experiència, adquirida després de solcar durant tants anys el Mediterrani, li diu a JAR-AL-DIN, més conegut com el pirata Barbarroja, que la travessia estarà exempta d'obstacles. Així, ordena posar rumb a Argel amb escala a Sicília. L'objectiu, prendre la ciutat i crear-hi un petit estat.

El seu superior per rang pretén advertir-lo; ha rebut informes que en aquella illa on faran parada existeix una epidèmia de còlera, però Barbarroja ha pres una decisió i el fa callar amb un autoritari gest amb la mà.

Un cop amarrat el vaixell a les seves costes, la majoria de la tripulació comença a experimentar els primers símptomes de dolors abdominals, vòmits, diarrees, etc.

Amb aquesta paròdia, el que pretenc és simular una situació que es dona en l'àmbit polític municipal. Si s'intenta decidir, per exemple, la necessitat de la construcció d'un nou edifici municipal, i en Barbarroja ho fa sense posar en comú tota la informació de la qual disposa cada membre de la tripulació, des del grumet al capità, de ben segur que el resultat serà el pitjor de tots. Els "Barbarroja" municipals tendeixen a prendre decisions insensatament. La majoria vol començar a córrer amb les dades de què disposa, quasi sempre incompletes. Només haurien fet falta cinc minuts per descobrir que amb tota la tripulació es remena el cent per cent de la informació necessària per prendre la decisió encertada.

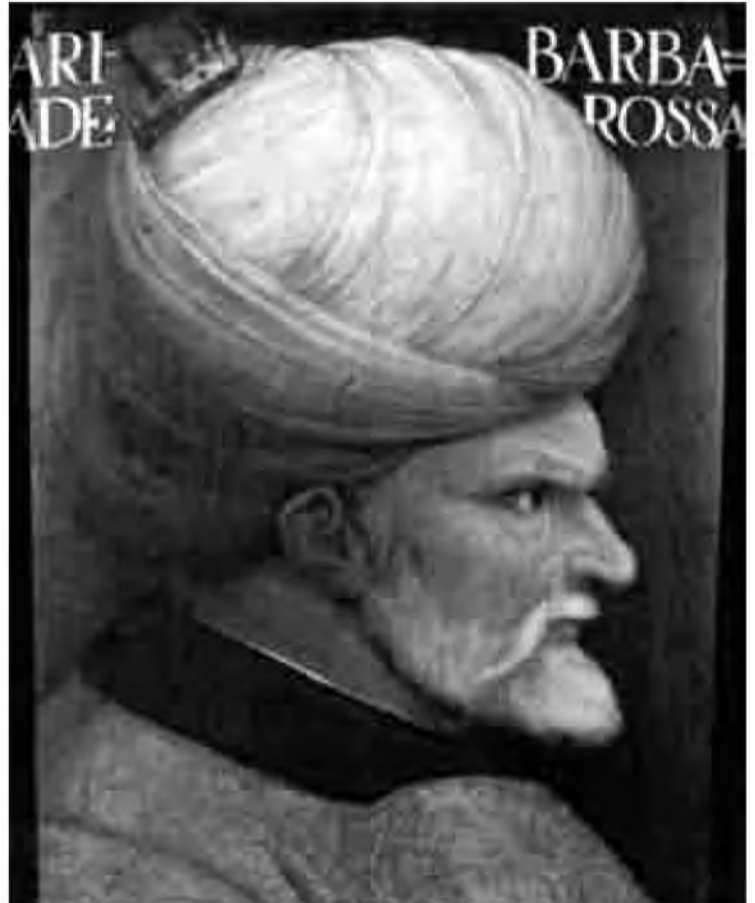
Barbarroja es treu el barret per endinsar-se de nou en el seu paper de "Director General", al principi pot sentir-se molest, l'ésser humà sol ser un mal perdedor, però quan es trobi davant d'una situació similar no tornarà a cometre els mateixos errors.

El mètode formatiu recull els seus primers èxits. Ha de ser el mateix Barbarroja qui reflexioni sobre per què actua d'aquesta manera i qui s'expliqui a si mateix els seus errors.

Amb aquesta primera reflexió, en Barbarroja descobrirà les seves mancances per ser un líder. Ell segueix pensant que la millor formació és la que t'ofereix el dia a dia i, sobretot, és incapaç d'acceptar el seu paper, no admetre que existeixen d'altres que el puguin ajudar a prendre les decisions correctes. "Que les bones idees no sorgeixin només dels qui estan a dalt". No s'aplica la màxima que ningú és tan llest com tots junts.

Segona reflexió. No sap escoltar, no presta atenció a d'altres opinions abans de pronunciar-se. Els plantejaments inicials de ben segur que seran molt llunyans, però com que ell ja té una idea preconcebuda es llença sense haver aprofundit en les valoracions de la resta. No sap apreciar els equips, menystenint els aptes i mantenint els ineptes.

Tercera reflexió. No sap o no vol comunicar. Li costa transmetre amb eficàcia les directrius, convèncer que el

Pintura anònima del segle XVI.

projecte o projectes són bons. No sap treballar en equip. De ben segur que es relaciona amb el superior, però va decreixent amb els següents. Es tendeix a prendre les decisions de forma individual.

I la quarta. No existeix perspectiva. A l'hora de decidir el primer que importa, de ben segur que és a curt termini; si quelcom ja funciona, què importa el que passi d'aquí a un any. No s'esforça per conèixer la seva gent, les seves necessitats i problemàtiques. No veu més enllà dels seus nassos.

Si s'intenta dir a Barbarroja com ha de fer millor les coses, la seva primera reacció és dir: "Jo sé el que haig de fer, porto més de 20 anys en l'ofici". Però utilitzar aquesta paròdia en la política suposaria avantatges claus, s'eliminarien les reaccions en contra perquè en cap moment es posa en qüestió la vàlua personal.

Conclusió: "Ensenyar a pensar i treballar amb coherència resulta molt complicat".

Però no us alarmeu, no tot és tan negre, els "Barbarroja" d'aquí estan convençuts que la seva mentalitat és més oberta que la dels seus homòlegs europeus. ■

Balanç de la temporada del Club Escola de Futbol Vidrerenca

Com cada any per aquestes dates, s'ha acabat una temporada més i és hora de fer balanç de com ha anat.

En línies generals, ha estat una bona temporada, ja que gairebé tots els equips han assolit els objectius que s'havien proposat. Un dels exemples és l'equip de cadets, que es van proposar arribar a ser campions i ho han aconseguit sense perdre cap partit durant la temporada i, a més, quedant primers en el torneig de Saragossa. D'aquesta manera, ja no estaran en els pitjors grups federats i es podrà fer futbol de millor qualitat.

Equips com l'infantil i l'aleví han ocupat la quarta i la tercera posició, respectivament. També van estar presents al torneig de Saragossa.

Cal fer menció especial per a l'equip juvenil que, tot i perdre la categoria aconseguida la temporada passada, ha fet una feina i ha tingut una conducta durant tota la temporada la qual mereix que felicitem els seus jugadors i entrenadors.

En la categoria de benjamins s'ha de ressaltar el bon nivell de joc assolit per tots tres equips, destacant la bona posició del Benjamí A i quedant campions en els torneigs de Girona i Tossa de Mar, fent un final de temporada excel·lent.

L'equip de Tercera Regional de l'Escola de Futbol Vidrerenca ens ha tornat amb escreix la il·lusió que vam dipositar-hi, ja que tot i la dificultat de la categoria ha aconseguit crear un grup humà i futbolístic important que en les properes temporades ens donarà, de ben segur, força alegries, seguint la filosofia marcada des d'un principi: gent de casa, amateur i fent un futbol d'alta qualitat. ■

CLUB ESCOLA DE FUTBOL VIDRERENCA

Torneig del Benjamí A disputat al club cala Llevadó de Tossa de Mar.

L'equip cadet que aquesta temporada ha estat el guanyador del grup 1 de 3a Divisió.

L'equip del Club Escola de Futbol Vidrerenca de Tercera Regional de la temporada 1999-2000.

Sopar de cloenda de la temporada que va comptar amb l'assistència de 280 persones entre jugadors, entrenadors i acompanyants.

185 participants a la cursa ciclista de Vidreres de la Copa Girona

Un total de 185 ciclistes van participar en la prova de la Copa Girona que per desè any consecutiu organitzava el Club Ciclista Vidreres. Aquest número de participants només es va superar fa cinc anys, quan van prendre la sortida 210 corredors.

El guanyador absolut de la prova d'enguany va ser el corredor banyolí de l'equip Bicis Esteve Llorenç Llop, que és la tercera vegada que es proclama vencedor de la cursa de Vidreres.

La cursa tenia un recorregut de 65 quilòmetres i estava oberta a totes les categories, tret dels corredors d'elit i sub-23. Els participants van iniciar la cursa a Vidreres a les 4 de la tarda i van haver de passar per Llagostera, Santa Cristina, Sant Feliu de Guíxols i l'alt de Sant Grau abans de tornar al nostre municipi, on la línia d'arribada s'havia situat davant del CAP (Centre d'Atenció Primària).

Com és habitual, la prova es va decidir en l'ascens de set quilòmetres del port de Sant Grau, on el grup que va protagonitzar l'escapada definitiva es va distanciar de la resta de corredors. Tal com es preveia, la cursa es va trencar en aquest punt i, com va passar l'any passat, el gran protagonista va ser Llorenç Llop, que va aconseguir el triomf a l'esprint. Llop va superar els júnior de l'equip Nicky's Alberto Rodríguez i Daniel Moreno, el ciclista del C.C. Vallès José Antonio Rico i el corredor de San Hilari del C.C. El Pedal Andreu Vidal.

A vuit segons dels quatre primers classificats va arribar Sergio Ramírez i poc després un grup de cinc corredors, l'esprint del qual va encapçalar-lo el ciclista banyolí de l'Haribo Xavier Estanga. ■

Llorenç Llop rebent la copa destinada al campió de la cursa de mans de l'alcalde de Vidreres, Jaume Figueras (Foto: El Punt).

Diversos participants a la cursa moments després de creuar la línia d'arribada (Foto: El Punt).

Club Esportiu les Rabasses de Vidreres

L'home, amb el seu anhel intern, amb egocentrisme, sempre ha aspirat a entendre la rica diversitat de la naturalesa, que l'alberga i li dona sentit.

Aquestes relacions home-medi ambient han anat evolucionant al llarg dels anys vers un domini cada vegada més absolut de l'home respecte el seu entorn natural. L'home és, doncs, un centre distorsionador. Ha aprofitat l'evolució tècnica que, juntament amb una manca de sentit social i global, ha portat, cada vegada més, a una situació límit, crítica pel que representa l'arbitri quasi absolut de la naturalesa.

En aquest context, la BTT, amb exquisida conjunció amb la natura, conforma una oferta atractiva que no perjudica el medi ambient i que, a més, afavoreix la pràctica de l'exercici físic. Aquesta és una bona manera de celebrar les hores de llum que la generositat del sol ens regala en aquesta època.

Aquest és l'esperit que mou els nostres corredors a

endinsar-se dins l'entorn natural, tant en la vessant lúdica com en la competitiva.

És precisament en aquest darrer aspecte que el club ha fixat part dels seus objectius. Així doncs, en el prestigiós Trofeu Caixa Girona de BTT han destacat l'Àngel Guich, que ocupa l'11è lloc en la categoria sub-23; en Lluís Julià, situat en el lloc 20è en Màster-30; en Salvi Bufill, que és el 19è de la categoria cadet; en David Artau, 24è en elit; i en Joan Massó, 25è en la categoria Màster-30.

Una altra competició interessant va ser la dels 100 Km de BTT de Sant Hilari Sacalm, on es va posar a prova la resistència dels 288 corredors que s'hi van inscriure. Van poder acabar la prova 204 corredors, entre els quals hi trobem en Lluís Julià, que va arribar el 65è, i en Joan Massó, que va ser el 76è.

Finalment, cal esmentar la participació de l'Àngel Guich, en Lluís Julià i en David Artau en la Copa Catalana de BTT celebrada a Puigcerdà el passat mes de maig. ■

C.E. LES RABASSES

Alguns membres del C.E. les Rabasses d'aquesta temporada. D'esquerra a dreta, començant pels que estan drets: David Artau, Xavier Babot, Marcel Meerten, Carles Fernández, Josep Borrell, Àngel Guich, Francesc Babot, Joan Massó, Salvi Bufill, Lluís Julià, Xavier Jorquera i Marc Viñolas. (Foto Estudi Albert)

Calendari d'activitats del C.C. Vidreres per a l'estiu del 2000

Dissabte, 26 d'agost

En el circuit de Can Vives de Baix, Cursa Americana de BTT, III Open comarques gironines.

Dissabte, 2 de setembre (Festa Major)

A la tarda, en el circuit urbà Can Moragas-Mas Flassià, VII Cursa Infantil de Ciclisme Copa Generalitat (cursa per a nens i nenes de Vidreres).

Diumenge, 17 de setembre

XVIII Marxa Cicloturista Vila de Vidreres (recorregut per carretera fins a Sant Hilari d'un total de 95 quilòmetres).

Nota: Totes aquestes proves estan degudament reglamentades per la Federació Catalana de Ciclisme.

Final de la temporada 1999-2000 de l'Escola de Bàsquet 9 Caulès

Benvolguts vidrerencs i vidrenerques, estem acabant la campanya 99-00, una temporada que un cop més ha estat plena d'il·lusions, satisfaccions i sorpreses molt agradables.

A nivell d'escola de bàsquet, anem consolidant dia a dia un treball important amb la mainada, que es llença amb tota la seva afició al bàsquet. Cada dia són més els nens i nenes que s'apunten a l'escola i les inscripcions per a la propera temporada també són moltes.

Els equips de promoció han finalitzat molt bé la temporada i han estat convidats a participar en alguns torneigs a nivell provincial. En aquestes categories, la progressió ha estat molt bona i s'augura una fantàstica propera temporada.

En referència a l'escola i als equips de promoció, volem anunciar que si algú encara està interessat a participar-hi, que no dubti en fer la preinscripció, ja que queden poques places i no voldríem que ningú no quedés fora.

Pel que fa als equips sèniors, la temporada ha estat molt positiva, ja que el femení s'ha anat consolidant dins la seva categoria, i mantenint una bona qualitat, mentre que

el masculí ha quedat campió provincial de la 3a categoria, fet que ens fa estar molt orgullosos.

No podem oblidar la festa que com cada any s'ha preparat per celebrar el final de temporada, amb un cap de setmana ple de bàsquet i activitats lúdiques per gaudir des dels més menuts fins als pares i familiars.

Per a l'any vinent incorporarem un segon grup d'escola de bàsquet, un infantil masculí i un preinfantil femení i, a més, podem gairebé confirmar la creació de l'equip "juràsic" format íntegrament per pares dels jugadors de l'escola. Si tot va bé, el club tindrà al voltant de 140 jugadors distribuïts en les diferents categories.

Un cop hem repassat aquesta temporada, ara ens prendrem un merescut descans, durant el qual ja començarem a perfilar el que serà la temporada 2000-2001. Fins llavors, descanseu força i passeu un molt bon estiu! ■

ESCOLA DE BÀSQUET 9 CAULÈS

(Foto Estudi Albert)

Gemma Masnou contribuïx a l'ascens del seu club a la 1a divisió estatal

L'atleta vidrerenca Gemma Masnou va contribuir a l'ascens del seu club, Joventut Atlètica Sabadell, a la 1a divisió estatal.

La fase d'ascens de 2a a 1a divisió estatal es va desenvolupar el passat 24 de juny a Durango (Biscaia), on la Gemma Masnou va quedar 3a, amb un temps de 4'48", en la prova dels 1.500 metres lliures.

Amb aquest tercer lloc, la Gemma Masnou va contribuir a l'ascens a la 1a divisió estatal de la Joventut Atlètica Sabadell ja que pujaven els quatre primers classificats i el seu club va quedar tercer amb 356 punts.

La classificació final d'aquesta fase d'ascens a 1a divisió estatal va ser la següent: 1r- Atún Canarias (375 punts), 2n- Covadonga (371'5 punts), 3r- Joventut Atlètica Sabadell (356 punts), 4t- Vidézabal (298'5 punts), 5è- GEiEG (298 punts), 6è- Segovia (291'5 punts), 7è- Crovo Logroño (210 punts), 8è- Universidad de Màlaga (202 punts). ■

Isaac Pons guanya el campionat de Catalunya de trial a falta de quatre proves

El vidrerenc Isaac Pons, pilotant una motocicleta de 125 c.c., s'ha proclamat campió de Catalunya de trial de la seva categoria quan encara falten quatre proves per acabar el campionat, ja que ha guanyat nou de les deu curses disputades fins al moment.

A falta de dues proves per cloure el campionat d'Espanya de trial, l'Isaac Pons ocupa la segona posició de la classificació general de la seva categoria. Entre d'altres resultats parcials, cal destacar el 3r i el 2n lloc que el pilot de trial vidrerenc va aconseguir a les dues primeres curses d'aquest campionat, disputades a Murella i Béjar (Salamanca), respectivament, i molt especialment la victòria assolida en la prestigiosa prova dels "Tres dies de trial de Santigosa".

La propera temporada l'Isaac Pons debutarà a la categoria Júnior pilotant una motocicleta de 250 c.c. amb la qual participarà en els campionats de Catalunya i d'Espanya de la citada categoria. ■

El pilot vidrerenc Isaac Pons en una zona d'un dels trials que ha disputat aquesta temporada.

La salut en perill

Està sobrerament demostrat que la dieta és un factor decisiu en moltes malalties com la diabetes, la gota, la hipertensió arterial, el colesterol, l'osteoporosi i fins i tot per a l'úlcera gàstrica, i és per aquest motiu que en els consells mèdics sempre insistim en la necessitat de fer una dieta adequada per a cada patologia a més d'intentar aconseguir hàbits saludables.

Com a professional de la medicina em preocupa molt veure com molts joves de la nostra població presenten xifres de colesterol massa elevades per a la seva edat. D'aquí ve el títol de l'article.

Les ciències de la Salut, i per tant la Medicina, segueixen als esdeveniments socials, econòmics i polítics de les nacions i no poden preveure les conseqüències d'aquests canvis fins que ja s'han produït.

A Espanya hem vist com en els darrers 50 anys s'ha produït el fenomen de la industrialització que ha propiciat l'arribada de noves tecnologies a la llar, a la feina, en l'oci,... i ha obert noves perspectives i maneres de viure i entendre la vida. Tots reconeixem que ens seria molt difícil perviure en el context social actual sense alguns dels invents d'aquest segle.

Tots aquests invents ens han facilitat la vida i no ens n'hem adonat com hem anat perdent alguns dels nostres valors tradicionals. Dintre d'aquests valors vull remarcar expressament la nostra dieta mediterrània, ideal per prevenir certes malalties com l'arteriosclerosi, els infarts de miocardi, demències,...

D'uns anys ençà, totes les revistes científiques es fan ressò de molts estudis que s'han fet relacionant determinades patologies amb el tipus de dieta, i arriben a la

conclusió que la dieta mediterrània, basada sobretot en verdures, llegums, cereals, fruita, fruita seca, oli d'oliva, vi, llet i derivats làctics, peix i un xic de carn -tal com

feien els nostres pares-, ha demostrat ser millor i més capaç de prevenir aquestes malalties que no pas les dietes d'altres cultures.

Les anàlisis clíniques efectuades a la nostra població juvenil demostren que hi ha un augment de les xifres de colesterol en sang. Això és preocupant perquè predisposa a tota una sèrie de malalties greus i cròniques essent encara molt joves, com el colesterol que provoca l'arteriosclerosi i que junt amb el tabac, la hipertensió arterial, la diabetes i la manca d'exercici

físic, poden provocar una situació realment desastrosa.

És per això que gràcies a la revista EL REC CLAR m'adreço a vosaltres per fer una reflexió sobre la necessitat d'una dieta adequada i equilibrada, evitant hàbits nocius i aconseguint actituds sanes per gaudir d'un major grau de salut. ■

DR. ÀNGEL TEIXIDOR
CAP DE VIDRERES

Viatge pel nord-oest de l'Amèrica Llatina

Veneçuela,

del Carib a la gran sabana

El mar i les aus a Los Roques.

Ara ja fa un any vam realitzar un viatge per alguns països de l'Amèrica Llatina, mogudes pel desig de conèixer aquelles terres i viure un temps entre altres cultures.

El nostre país d'acollida i també el lloc on vam passar més temps va ser Veneçuela, un país d'una geografia molt diversa. Vam passar allí un mes fent un recorregut que començà a la capital, Caracas, i baixant per l'est va acabar a la ciutat de Santa Elena de Vairén, prop de la frontera amb Brasil.

La primera impressió que vam tenir en sortir de l'aeroport situat a prop de Caracas va ser la xafogor que impregnava l'espai. De seguida ens va cridar l'atenció la varietat de faccions i colors en els rostres de la gent i la seva parla, dolça i sense pausa, com una cantarella. És un espanyol ple de diminutius i anglicismes adaptats.

A la carretera destacaven els cotxes vells, models antics importats dels EUA. Vam arribar a Caracas de nit i el que en un principi ens van semblar unes boniques llums que il·luminaven els turons que envolten la ciutat, de dia, vam veure que en realitat eren centenars de barraques amuntegades on viuen la majoria d'immigrants pobres del país, són els anomenats ranxines.

Vam anar amb taxi a Sabana grande, una zona cèntrica plena d'hotels de baixa qualitat. La visió de la nostra cambra va ser una mica decebedora, allà vam conèixer per primera vegada els grans i inofensius escarabats, típics d'aquestes terres càlides.

Les zones de Sabana Grande, Parque Central i Plaza

Al cim del tepui Roraima.

Vista del Gran Roque des del far de l'illa.

Bolívar són al centre i estan enllaçades amb metro, un dels orgulls de Caracas, ja que està molt ben conservat i organitzat, però només té tres línies i no arriba a tots els punts de la ciutat. Per això el trànsit és força dens a la ciutat.

El centre és un cúmul d'edificis alts amb grans cartells publicitaris al capdamunt, de vehicles i de soroll. El més curiós que pots trobar pels carrers són les paradetes de "perritos calientes", on fan uns entrepans boníssims amb tots els condiments i salses que et puguis imaginar.

La part més atractiva per a un turista és el Casc Antic, als voltants de la plaça Bolívar, on es troben la majoria d'edificis d'estil colonial i hi ha alguns dels museus i institucions més importants de la ciutat.

Totes les places de Veneçuela es diuen plaça Bolívar, un homenatge al "Libertador", heroi històric del país que lluità per la independència a principis del segle XIX. A part de les places hi ha innumbrables museus, monuments i estàtues dedicades a Simón Bolívar a tot el país i la moneda també rep el seu nom.

En l'actualitat però, qui governa el país és Hugo Chaves, considerat per alguns veneçolans un dictador i per d'altres un salvador. A Caracas vam poder veure gent discutir aferrissadament sobre la política del seu país i la Reforma Constitucional que aleshores es duia a terme.

Després de passar uns dies a la capital teníem ganes de fugir del soroll i el moviment de la ciutat i buscar paisatges més tranquils i solitaris. Vam fer cap al Parc Natural de l'arxipèlag de Los Roques. Només a mitja hora amb avioneta de Caracas, era un lloc completament distant a la ciutat, la primera impressió va ser com un miratge, el sol enlluernador, les arenes blanques i casetes de colors. Los Roques és un lloc paradisiac al sud del mar Carib.

Allà vam poder passar cinc dies a l'illa del Gran Roque, la més gran i la única habitada de l'arxipèlag. Vam prendre el sol i vam fer rutes amb barca per observar la diversitat d'aus, peixos i corall que viu en aquestes aigües transparents que envoltes les petites illes.

Vam deixar Los Roques, on la vegetació era pràcticament inexistent, per continuar el nostre viatge, ja que encara ens quedava molt camí per endavant. A terra ferma vam agafar un bus cap a la costa est, al Parc Natural de Rochima.

Rochima és un petit poble vora el mar, de fet, al llarg de tota la costa hi ha diverses cales entre altres poblacions més o menys nombroses. Allí destacava una vegetació abundant, sobretot palmeres i diferents arbres fruiters.

Un nen warao.

En aquestes terres de la costa la pesca és important. Durant aquests dies vam poder menjar una diversitat de peixos molts gustosos, com la catalana, la barracuda o el coro-coro.

Però per a nosaltres una de les delícies gastronòmiques de Veneçuela són les fruites i sobretot els ("jugos") naturals de diferents fruites tropicals com la papaia, la guaiaba... Tampoc no poden faltar a les cuines d'aquest país els boços de blat de moro o les "arepas", que són com el pa oficial de tots els plats.

Després d'uns dies a la costa vam dirigir-nos al sud i conforme baixàvem vam anar pujant d'alçada. A 1.500 metres d'altitud vam arribar a la ciutat de Caripe, on la vegetació era molt abundant i el clima era més fresc a les nits. Prop de Caripe es troba la cova de Guàcharo, una cova mil·lenària de 10 km. de longitud plena d'estalactites i estalagmites. Rep aquest nom per la curiosa au que viu en el seu interior i que s'orienta amb un sistema de radar com el rat-penat.

Vam seguir el viatge i ens vam desplaçar en bus al delta del riu Orinoco. Durant el viatge, el bus va pujar a un vaixell per poder travessar l'Orinoco, el quart riu més cabalós del món. A la seva desembocadura s'estén l'Estat del Delta Amacuro i la seva capital, Tucupita, és l'única ciutat de tot l'Estat. El delta és una terra de selva travessada pels "caños", canals d'aigua que desemboquen a l'Atlàntic. Allí viuen els indígenes warao. La vegetació i els animals que s'hi troben són realment interessants, com també la manera de viure dels warao, els pocs indígenes que queden repartits en petits poblats de palafits, a la vora dels "caños".

Mapa de Veneçuela

Vam continuar la nostra ruta cap al sud i després de passar un parell de dies a la bonica Ciudad Bolívar vam agafar el bus i vam baixar per la llarga i única carretera que travessa la Gran Sabana, la terra dels tepuis i els indígenes temón.

La Gran sabana és un altiplà molt extens que ocupa tota la meitat sud-est de Veneçuela. És una zona de rius i salts d'aigua impressionants i en tot l'altiplà s'alcen imponents els grans tepuis, muntanyes d'antiguitat prehistòrica planes del cim i amb una longitud considerable.

Allí vam emprendre l'excursió al Roraima, una petita aventura de sis dies al cim d'un tepui de 2.700 metres d'alçada i 15 km. de longitud al cim. Roraima fa de triple frontera entre Veneçuela, la Guaiana i Brasil.

En arribar al cim vam tenir la sensació de ser a un lloc molt llunyà del peu de la muntanya, per les formes i els colors de la roca, per la seva vegetació endèmica i la boira dels núvols que ens envaïen al vespre. És un lloc estrany i solitari.

Abans de marxar de Veneçuela vam passar dues setmanes a la Gran Sabana on, a part de conèixer els Roraima, vam poder fer altres petites excursions pels voltants de Santa Elena. Ens va sorprendre l'abundància d'aigua i els seus impressionants salts, com el Salto Kamà o el Salto Kukuràn. Malauradament també és sorprenent que tot i aquesta abundància, la gent no disposi d'un clauveram adequat i els falti aigua calenta, a més de patir restriccions diàries.

Aquest problema del repartiment de l'aigua es pot generalitzar al repartiment de totes les riqueses naturals de Veneçuela.

Després de la catàstrofe de les inundacions, a finals de l'any passat, tot i que no vam veure, per sort, la dimensió que ha tingut aquest desastre natural en el paisatge i la gent del país, ens dol saber que potser algunes terres ja no són tan belles com quan les vam conèixer i que potser la gent que vam conèixer n'ha patit les conseqüències. A tots ells dediquem aquest record de la seva terra. ■

ANNA NAVARRO I MIREIA PONS

Un mico del Delta Amacuro.

Una ullada a l'evolució dels costums culinaris

(Basat en l'estudi realitzat per Liliane Plouvier dins un projecte de l'àmbit educatiu de la Comunitat Europea: "L'Europa se met à table")

La cuina és un camp que ha estat oblidat durant molt temps pels investigadors. En l'estudi de l'antiguitat, la vida material de les societats antigues ha esdevingut un centre d'interès essencial on l'alimentació en constitueix un dels aspectes primordials. Anem a fer un repàs a la història de l'alimentació i les tècniques culinàries al llarg de la història de la humanitat.

Els primers habitants d'Europa

Situem-nos en el Paleolític, el clima passava per variacions molt importants, anant des d'un fred glacial al calor tropical i cada vegada modificava la flora i la fauna. Els homes primitius vivien principalment de la collita de fruits i de la caça. La primera dominava en els períodes més càlids o temperats i la segona en els moments de fluctuacions fredes que era quan hi havia una rarificació en la vegetació. Consumien avellanes, nous, pinyons, aglans, fages (fruit del faig), pixallits, baies salvatges de ginebró, gerdera silvestre, nabiu, mirtils, cireres de sanguinol, serves, saüc, gerds, maduixes de bosc, cireres d'arboç, cireres bordes, granes, bolets, arrels (raifort), xicoires salvatges, ortigues, flors (violetes,...). La collita de fruits es completava amb la recollida de cargols, rèptils i insectes: llangardaixos, serps, erugues, cucs, llagostes... Avui dia encara es consumeixen a l'Àfrica i l'Extrem Orient i algun restaurant en serveix a Europa.

Els europeus del Paleolític inferior no eren grans caçadors i poques vegades atacaven les peces grosses. Les tècniques de caça encara eren rudimentàries i aquests homes estaven obligats a recórrer a les trampes naturals (acantilats, pantans, promontoris,...) per capturar-los. A França s'han trobat traces d'elefants, hipopòtams i rinoceronts, que probablement havien estat abatuts en transhumància cap als precipicis o a terrenys pantanosos fins que van tombar. Els caçadors d'aquesta època es dedicaven més a la caça menor i sovint consumien les preses en estat de descomposició (carronya).

Els neandertals i cromanyons, en canvi, semblen ser uns excel·lents caçadors, han perfeccionat el material de caça i creen les primeres armes amb llança amb les quals poden atacar les grans peces de caça: el venable (dardell o llança curta que es llença amb la mà), el mousterien de fusta de teix i de gairebé dos metres de llarg (es va descobrir enganxat en l'esquelet d'un elefant a Leheringen, a prop d'Hannover). D'altra banda, l'home de cromanyó practica la caça especialitzada amb una espècie animal privilegiada: el cavall, el bou moscat (que fa olor de mesc) el mamut, el bisó i, sobretot, el ren, fins al punt que el període del Paleolític superior va ser anomenat "l'edat del ren".

Els homo-sapiens no mengen qualsevol cosa. Les excavacions en el Paleolític mitjà demostren que prefereixen els subjectes joves. També indiquen que prefereixen unes peces concretes: les cuixes, les espatlles i el cap (la llengua i el cervell) són les més apreciades. El moll d'ós també, la multitud d'ossos trencats demostra que el moll ha estat extret. Per contra, les restes arqueològiques demostren que els trossos han estat tallats amb adreça: sobre els ossos de ren i de cavall els ganivets de sílex han deixat marques en punts escollits amb enteniment. Diuen investigadors de l'època que l'art de la carnisseria va néixer en aquesta època.

La caça menor constitueix, per altra banda, una aportació no negligible: les llebres i les perdius de la neu són fàcils d'atrapar. Només fan falta algunes pedres, fins i tot llançades a ull, per poder-les atrapar i fer-les caure.

La pesca en el riu completa la cacera. En el Paleolític inferior i mitjà només es practica de manera subsidiària; en efecte els instruments de pesca no semblen existir en aquesta època. S'han d'atrapar els peixos amb les mans. Els salmons són nombrosos i fàcils de capturar; s'enfilen pels rius, saltant obstacles i per sobre les roques, els seus cops amb la cua poden ser d'una violència tal que es troben projectats a la vorera dels rius, a punt per ser recollits. La pesca no es desenvolupa fins al Paleolític superior gràcies a la descoberta de l'arpó (ganxo) i de l'ham per part de l'home de cromanyó.

Per explotar el medi de l'entorn, els primers homes es veuen obligats a practicar el nomadisme, desplaçant el seu hàbitat en funció dels recursos alimentaris. La humanitat portarà aquest tipus d'existència durant milions d'anys, fins a la revolució neolítica que comença en el Pròxim Orient cap al desè mil·lenni i que no arribarà a Europa fins més tard. A partir d'aquest moment, l'home deixa de ser depredador per esdevenir productor. Es sedentaritza, treballa la terra i cria el bestiar.

El Paleolític és un període contrastat, aviat fast, aviat rigorós. Després de les vaques grasses poden succeir les vaques flaques. És per això que l'home nòmada emmagatzema, cada vegada que es presenta l'ocasió, el màxim de nutrients possibles. La seva vida errant no li permet arrossegar provisions pesades i constitueix la seva reserva en ell mateix. Contràriament a certes espècies animals, l'home posseeix la capacitat d'emmagatzemar greixos en el seu cos. L'art paleolític, a través de nombrosos exemples, ens ha revelat siluetes obesas posant en evidència els llocs deformats per l'acumulació de reserves on es desvela que les acumulacions en el cos femení són dues vegades més importants que en els dels homes i es concentren a nivell de les anques i les cuixes en les dones i a la panxa en el cas dels homes (això no ha canviat fins als nostres dies). (Continuarà) ■

Programació d'estiu del 2000

del Casino la Unió

Divendres 7 de juliol

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "La màscara del zorro"

Dissabte 8 de juliol

Ball amenitzat pel conjunt Nit i Dia

Divendres 14 de juliol

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "Manolito gafotas"

Divendres 21 de juliol

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "Matrix"

Dissabte 22 de juliol

Ball a càrrec del grup Xàkara amb Antoni, Claudi i Alba

Divendres 28 de juliol

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "Pokémon"

Dissabte 29 de juliol

Ball del soci amb el grup Àngel, Teia i Cèlia

Elecció de "Miss Casino 2000", amb assistència de totes les guanyadores d'edicions anteriors.

Divendres 4 d'agost

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "Astèrix i Obèlix"

Dissabte 5 d'agost

Ball amenitzat pel duet Zènit

Divendres 11 d'agost

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "La mòmia"

Dilluns 14 d'agost

Ball a càrrec del grup Àngel, Teia i Cèlia

Divendres 18 d'agost

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "Todo sobre mi madre"

Dissabte 19 d'agost

Ball amenitzat pel conjunt Nit i Dia

Divendres 25 d'agost

Cinema a l'aire lliure amb la projecció de la pel·lícula "Deep Blue Sea"

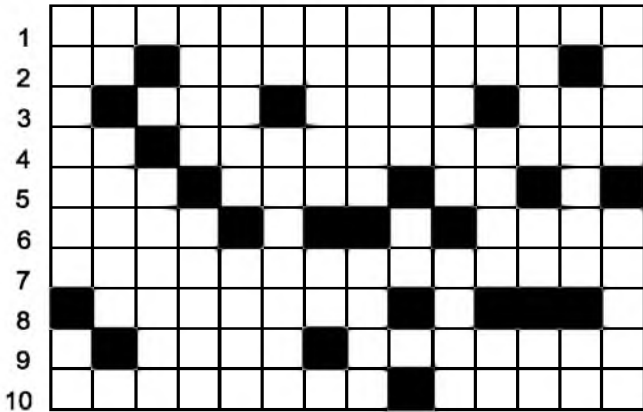
Nota: Tant les sessions de cinema a l'aire lliure, que començaran a 2/4 d'11 de la nit, com les de ball, que s'iniciaran a 2/4 de 12 de la nit, es desenvoluparan a la Pista-Jardí del Casino la Unió.

Fem poble tot entretenant-nos

HORIZONTALS: **1-** Àlies del Gran Bandoler Rogent Albó. **2-** Eil, interjecció. En la història de l'home sempre ha existit una preocupació per això. Preposició. **3-** Romana de remença. Allò que té de substàncios una cosa. Nota mal donada. Relatiu a les ovelles. **4-** Existeix. Tipus de deliri en què la persona afectada creu ser un llop i es comporta com si ho fos. **6-** Planta de la família de les crucíferes de flors grogues que havia estat molt cultivada pels pagesos vidrerencs. Estirp. El noi ha perdut el nord. Romana que fa poble. **6-** Al revés, suau, amorós, de bon treballar. Sigla del cardinal que ha perdut el noi. Vocal que ve al cas. Sala d'un centre docent destinada a fer-hi classes. **7-** Amb això volem dir fer que, l'IES de Vidreres, funcioni de la manera més ecològica possible. **8-** Al revés, senyors que imposaven unes obligacions abusives dites mals usos als pagesos de remença. La primera del ramat. I ara l'última, del ramat. **9-** Cinc romanes. Al revés, Oficina Internacional de Documentació Educativa. El símbol del Tai Ch'i que representa les dues qualitats de l'energia i la seva interacció. **10-** Mescla els aliments amb la saliva dins la boca. Home sagrat de l'Índia.

VERTICALS: **1-** Problema que esclatà en dues guerres, la primera de 1462 a 1472 i la segona de 1484 a 1485. Hom considera que és un aliment. **2-** Al revés, nom de consonant. Composicions religioses destinades a ser cantades amb acompanyament d'un instrument de corda. Símbol del nitrogen. **3-** Bèlgica. Símbol d'un estat que l'any 1500 consumia 40 vegades més cervesa que avui. En els carrers i places dels de Catalunya s'hi instal·len parades de llibres per Sant Jordi. **4-** Comestible. El nostre Ajuntament va organitzar un seguit d'actes per commemorar la de Sant Jordi. **6-** Que no saben allò que haurien de saber. Regidor. **6-** Símbol del titani. Matrimoni. **7-** En els jocs d'atzar, el fet d'enviar sense tenir bon joc, de baix a dalt. Infusió. València. **8-** Gleva. Afecció caracteritzada per la presència de lesions erosives. **9-** Ferit de l'ala. Contracció gramatical. Vocal d'anys i panys. **10-** Dona que va molt pintada i d'una manera grotesca. Ple d'ira, irat. **11-** Les últimes del poble. Marejat fins a tenir ois. Crit de dolor donat a l'inrevés. **12-** Isop, cèlebre faulista grec. Puzle sense cap ni peus. Solidaritat Democràtica. **13-** La primera (i l'última) de Rec Clar. Casa situada fora ciutat amb jardí. Mig thai. **14-** Tela prima que servia per fer calces i altres peces de vestir lleugeres. Nom del primer vidrerenc del 2000.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

GIRALT

Sopa de lletres

Hi podeu trobar el nom de setze bolets comestibles coneguts, també, per un altre nom:

Tremolí, fredolic, orella, bromosa, paloma, groguet, murgola, tòfona, pollerenga, ginesterola, carlí, esteper, molleríc, pinetell, cualbra, cep.

R	F	S	O	L	L	E	V	O	R	E	A
A	O	R	U	I	L	E	N	E	A	+	P
B	B	S	F	R	R	O	S	E	T	I	A
A	A	A	S	D	E	C	R	P	+	X	G
S	N	G	E	I	A	N	I	A	T	I	A
S	T	R	E	R	N	N	Y	E	R	O	L
O	O	R	L	N	E	Y	R	G	O	M	L
L	+	E	U	N	E	G	O	T	E	+	U
A	T	D	C	F	E	L	E	L	S	T	M
O	R	B	A	N	A	L	L	E	R	O	S

Les lletres escadusseres formen un popular refrany.

pinenc, negret, girgola, llora, durenny, rossinyol, llenega, trufa.
Rabassola, moix, apagalums, rovelló, orellana, orba, verdetol, escarlet.
FEINA FETA NO TÉ DESTORB.
Sopa de lletres

10	I	N	S	A	L	I	V	A	S	A	D	H	U	
9	V	E	D	I	B	T	A	O	I	S	T	A		
8	S	L	A	D	U	E	F	R						
7	A	M	B	I	E	N	T	A	L	I	T	Z	A	
6	C	L	O	D	N	A	V	U	L	A				
5	N	A	P	S	O	C	A	O	I	L				
4	E	S	L	I	C	A	N	T	R	O	P	I	A	
3	M	S	U	C	T	N	A	O	V	I				
2	E	P	D	E	I	X	A	L	L	E	S			
1	R	E	B	E	N	T	A	P	A	L	L	E	R	S
14	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Fem poble tot entretenant-nos
Solucions

L'AVI PITU ©QUIMBOU 2000

... LA GENERALITAT FA ANUNCIS PERQUÈ ELS CATALANS CAIEM MÉS BÉ A ESPANYA...

VIDRERES NET

AJUNTAMENT DE VIDRERES

COL-LABORA

**RECOLLIDA D'ESCOBRARIES
DIPOSITA LES BOSSES BEN LLIGADES
DINS DEL CONTENIDOR**

CADA DIA
abans de les
7 del Matí

**RECOLLIDA GRATUÏTA
DE MOBILIARI VELL**

MES			
Dilluns	Dimecres	Dijous	Dissabte
Dilluns	Dimecres	Dijous	Dissabte
Dilluns	Dimecres	Dijous	Dissabte
Dilluns	Dimecres	Dijous	Dissabte
Dilluns	Dimecres	Dijous	Dissabte
Dilluns	Dimecres	Dijous	Dissabte
Dilluns	Dimecres	Dijous	Dissabte

EL SEGON I ÚLTIM DIMECRES
de cada mes
abans de les **7 del Matí**

